

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **kulturoznawstwo**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet Śląski w Katowicach**

Data przeprowadzenia wizytacji: **5-6 maja 2025**

Warszawa, 2025

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	12
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	21
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	30
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	35
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	37
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	39
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	41
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	46
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	48

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: prof. dr hab. Alicja Kisielewska - członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Ewa Głazewska - ekspert PKA
2. dr hab. Marta Kosińska - ekspert PKA
3. mgr Łukasz Janiszewski – ekspert PKA ds. pracodawców
4. Julia Bednarska – Lesiak – ekspert PKA ds. studenckich
5. mgr Amadeusz Przezpolewski – sekretarz zespołu oceniającego PKA

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku kulturoznawstwo o profilu ogólnoakademickim prowadzonym w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (dalej UŚ) została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej (dalej: PKA) w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2024/2025.

Poprzednia ocena programowa kierunku została przeprowadzona przez PKA w dniach 7-8 listopada 2018 roku. Uchwałą nr 292/2019 roku z dnia 23 maja 2019 roku Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej wydało dla kierunku ocenę pozytywną. Wówczas wszystkie przyjęte przez Polską Komisję Akredytacyjną kryteria jakościowe oceny programowej uzyskały ocenę „w pełni”.

Obecna wizytacja została przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, w tym funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia i publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego PKA poinformowała Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne / studia niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	<i>nauki o kulturze i religii</i>	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów / 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych/liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	100 godzin (brak podziału na miesiące) / 2 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	102	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	1980 godzin	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	116 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	143 ECTS	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	67 ECTS	-

Źródło danych: raport samooceny

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne / niestacjonarne	

Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	<i>nauki o kulturze i religii</i>	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry / 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych/liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	• <i>filmoznawstwo</i> • <i>kultury miasta</i> • <i>praktyki uczestnictwa w kulturze</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	44	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	• <i>filmoznawstwo</i> – 885 godzin • <i>kultury miasta</i> - 885 godzin • <i>praktyki uczestnictwa w kulturze</i> - 900 godzin	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	• <i>filmoznawstwo</i> – 75 ECTS • <i>kultury miasta</i> – 74 ECTS • <i>praktyki uczestnictwa w kulturze</i> – 77 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	106 ECTS	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	• <i>filmoznawstwo</i> – 60 ECTS • <i>kultury miasta</i> – 58 ECTS • <i>praktyki uczestnictwa w kulturze</i> – 60 ECTS	-

Źródło danych: raport samooceny

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo jest spójna z misją i strategią Uniwersytetu Śląskiego, zgodnie z którą „Uniwersytet jako społeczność studentów i nauczycieli/badaczy działa w przekonaniu, iż warunkiem dobrej pracy i dobrych efektów dydaktycznych jest wysiłek włożony w formowanie twórczej postawy wobec rzeczywistości. Zadaniem zajęć dydaktycznych jest wyzwolenie umiejętności stawiania pytań i następnie wspólnego poszukiwania odpowiedzi”. Uczelnia wskazuje jako realizowany cel kształcenia na wysokim poziomie merytorycznym polegającym na powiązaniu nauczania z badaniami naukowymi prowadzonymi w dyscyplinie, do której został przyporządkowany kierunek, tj. naukami o kulturze i religii. Uczelnia w swej misji podkreśla także dążenie do rzetelnego uprawiania badań, przygotowanie absolwentów z szerokimi horyzontami intelektualnymi, otwartych na odmienne idee i poglądy, rozumiejących rolę Uniwersytetu w dziejach kultury i odpowiedzialność za zachowanie jego dziedzictwa.

W koncepcji kształcenia na kierunku kulturoznawstwo stawia się na dostarczenie rozległej wiedzy na temat poszczególnych dziedzin kultury oraz umiejętności pozwalających na poruszanie się w każdej z tych dziedzin, a „uzyskane w ten sposób kompetencje mogą stanowić dla studiujących punkt wyjścia do działań o charakterze praktycznym (organizacja wydarzeń w sektorze kultury, animacja kultury, edukacja kulturowa)”. Celowi temu służy realizacja części zajęć w instytucjach kultury, takich jak muzea, galerie, teatry i in. Uczelnia podkreśla, że na studiach I stopnia studenci biorą udział „w zajęciach pozwalających na poznawanie, doświadczanie i działanie w polu kultury filmu, sztuki, literatury teatru, komunikacji medialnej i międzykulturowej, dziedzictwa kulturowego Europy i świata czy literatury”. Na studiach II stopnia studenci kształcą się w szczegółowych zakresach związanych z wybraną specjalnością (*filmoznawstwo, kultury miasta* bądź *praktyki uczestnictwa w kulturze*). Uwzględnienie specjalności było sformułowane jako zalecenie podczas poprzedniej oceny programowej kierunku przeprowadzonej przez PKA.

Koncepcja kształcenia na kierunku studiów kulturoznawstwo, zarówno w przypadku studiów I, jak i II stopnia, jest przyporządkowana w 100% do dyscypliny *nauki o kulturze i religii*.

Koncepcja i cele kształcenia są w pełni zgodne z misją i strategią Uczelni oraz polityką jakości. Koncepcja i cele kształcenia mieszczą się w dyscyplinie, do której został przyporządkowany kierunek kulturoznawstwo, czyli naukach o kulturze i religii. Studenci nabywają warsztat naukowy kulturoznawczy, w tym narzędzia do analizy i interpretacji zjawisk kulturowych. Tak więc Uczelnia zapewnia nabycie umiejętności prowadzenia badań w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*.

Dorobek naukowy osób prowadzących zajęcia na kierunku kulturoznawstwo lokuje się w takich obszarach badań, jak: antropologia kultury, filmoznawstwo, teatrologia, komunikacja kulturowa, komunikacja wizualna, medioznawstwo, muzykologia, historia sztuki czy filozofia kultury. W szczególności pracownicy poruszają w swych badaniach takie zagadnienia, jak: publicystyka, współczesna kultura literacka, pogranicza mediów, widowisk kulturowych (w tym muzycznych), neuroestetyka, teoria zmysłów, kultura wizualna, praktyki performatywne, media społecznościowe, komunikacja wiedzy. Tak więc koncepcja kształcenia podkreślająca nabycie specjalistycznej wiedzy

z zakresu kulturoznawstwa, jest powiązana z działalnością naukową w dyscyplinie, do której przyporządkowano kierunek.

Absolwenci kierunku kulturoznawstwo są przygotowani do podjęcia pracy jako specjaliści w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego, w tym regionalnego, edukatorzy i animatorzy kultury. Koncepcja i cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Kierunek studiów kulturoznawstwo kształci bowiem osoby kompetentne w zakresie utrwalania i upowszechniania dziedzictwa kulturowego na poziomie regionalnym, narodowym i europejskim oraz w zakresie edukacji kulturalnej i rozwoju życia kulturalnego (artystycznego, filmowego, literackiego, teatralnego). Uczelnia podkreśla dobre przygotowanie absolwentów do pracy w instytucjach kultury, w tym w teatrach, kinach, ośrodkach kultury, galeriach, bibliotekach, archiwach, muzeach, ale także w mediach i sektorze kreatywnym, co potwierdzają także pracodawcy reprezentujący instytucje kultury.

Kształt sylwetki absolwenta oraz koncepcja kształcenia jest uzgadniana z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi, w tym praktykodawcami. Konsultacje prowadzone są w trakcie całego roku akademickiego i odbywają się przy udziale obu tych grup w ramach posiedzeń Rady Dydaktycznej Kierunków Kulturoznawstwo, Kultury Mediów i Historii Sztuki oraz Rady Konsultacyjnej Kierunków Kulturoznawstwo i Kultury Mediów. Prowadzone są także badania ankietowe interesariuszy wewnętrznych (studentów i pracowników) dotyczące pożądanых zmian. W badaniach fokusowych uczestniczą studenci wszystkich lat i poziomów studiów, co daje obraz oczekiwań i opinii osób na różnych etapach kształcenia. Z kolei Rada Konsultacyjna, zbierająca się 2 razy w roku, składa się z osób reprezentujących miejskie, regionalne i ogólnopolskie instytucje kultury i media. Znajdują się w niej przedstawiciele muzeów, instytucji filmowych i czasopism.

Wpływ studiujących uwidocznił się w stworzeniu nowej koncepcji programu studiów I stopnia, która została określona hasłowo jako: „doświadczam – poznaję – działam”. W wyniku zgłaszanych postulatów studentów komunikujących potrzebę większej liczby zajęć o charakterze warsztatowym i mniejszej liczby zajęć teoretycznych w pierwszych semestrach studiów Uczelnia ulokowała zajęcia teoretyczne i specjalistyczne mieszczące się w obszarze „poznaję” na wyższych semestrach studiów, natomiast zajęcia warsztatowe i praktyczne z obszaru „doświadczam” i „działam” w pierwszych semestrach. Z kolei wpływ interesariuszy zewnętrznych na ostateczny kształt koncepcji programu studiów uwidocznił się w kwestii dotyczącej praktyk zawodowych. Rada Konsultacyjna Kierunków Kulturoznawstwo i Kultury Mediów rekomendowała zmniejszenie minimalnej liczby godzin obowiązkowych praktyk do 80 i przypisanie im 3 punktów ECTS.

Kształcenie na kierunku kulturoznawstwo uwzględnia nauczanie i uczenie się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Obecnie niewielka część zajęć prowadzonych jest online. W semestrze letnim bieżącego roku akademickiego w takim trybie odbywają się jedynie zajęcia realizowane w ramach otwartych modułów uniwersyteckich oraz modułów obszarowych. Przed rozpoczęciem każdego semestru dyrekcja kierunku, w konsultacji z pracowniczkami i pracownikami oraz przedstawicielami osób studiujących adekwatnie do diagnozowanych potrzeb i kompetencji kadry, ustala zestaw zajęć, które będą realizowane w formule zdalnej. Dyrekcja kierunku dostrzegając potrzebę trwałego wpisania nauczania za pomocą metod i technik kształcenia na odległość na kierunku kultury mediów uczestniczyła w międzynarodowym projekcie finansowanym w ramach programu Erasmus+ ELEPHANT: E-learning prospects for humanities (2020-2022).

Koncepcję kształcenia na kierunku kulturoznawstwo zaprojektowano z myślą o osobach zainteresowanych różnorodnością kulturową świata oraz poszczególnymi dziedzinami kultury, tj. filmem, literaturą, nowymi mediami, sztuką, teatrem i dziedzictwem kulturowym sensu largo. Efekty uczenia się sformułowane dla studiów I stopnia, odnoszące się do głębi i zakresu wiedzy, zakładają posiadanie przez absolwenta wiedzy o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii w systemie nauk humanistycznych oraz ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej. Efekty zakładają posiadanie uporządkowanej i prowadzącej do specjalizacji wiedzy w zakresie teorii i metodologii kulturoznawstwa, w tym teorii kultury, antropologii kultury, historii kultury, historii literatury, krytyki i interpretacji literackiej, teorii i antropologii literatury, teorii komunikacji, metod badań lingwistycznych, historii i teorii sztuki, sztuk plastycznych, kultury wizualnej, teatrologii i sztuk performatywnych, filmoznawstwa i mediów audiowizualnych. Absolwent studiów I stopnia „ma wiedzę o głównych kierunkach rozwoju nauk o kulturze i ich najważniejszych osiągnięciach”, a także „multidyscyplinarności nauk o kulturze i o ich powiązaniach z innymi dyscyplinami humanistycznymi”. „Zna i rozumie metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych w zakresie dyscyplin kulturoznawczych”. Absolwent ma świadomość kompleksowej natury języka mediów i jego złożoności i historycznej zmienności. Posiada wiedzę o instytucjach kultury i orientuje się we współczesnym życiu kulturalnym i intelektualnym. Ma też wiedzę o społecznym funkcjonowaniu człowieka, o społecznych podstawach przemian kulturowych i różnic kulturowych. Ma wiedzę o różnych rodzajach struktur i instytucji kulturowych. Efekty te są pogłębiane i uszczegółowiane na studiach II stopnia. Np. absolwent „ma pogłębioną, uporządkowaną, prowadzącą do specjalizacji wiedzę o specyfice przedmiotowej, terminologicznej, metodologicznej nauk o kulturze oraz ich wybranych subdyscyplin, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej” lub absolwent „ma poszerzoną i pogłębioną wiedzę o instytucjach kultury...”. Efekty są więc zgodne z koncepcją i celami kształcenia.

Ogólne efekty uczenia się znajdują odbicie w szczegółowych efektach uczenia się przypisanych do zajęć, w tym takich jak (w odniesieniu do I stopnia): *czytanie świata – czytanie literatury, estetyka popkultury, kino nieme, teatr w kulturze, historia kultur starożytnych*; (w odniesieniu do II stopnia): m. in. *film i nowe media w kulturze, miasto w kulturze, public relations*. Przykładem uszczegółowienia ogólnych efektów uczenia się są efekty sformułowane dla zajęć *estetyka popkultury* (studia I stopnia). Ogólny efekt z zakresu wiedzy brzmi: [absolwent] „zna i rozumie metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych w zakresie dyscyplin kulturoznawczych”. Efekt szczegółowy brzmi: [absolwent] „zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kultury popularnej”. Na studiach II stopnia przykładem uszczegółowienia efektów ogólnych są zajęcia *film i nowe media w kulturze*. Efekt ogólny [absolwent] „ma pogłębioną, uporządkowaną, prowadzącą do specjalizacji wiedzę o specyfice przedmiotowej, terminologicznej i metodologicznej nauk o kulturze oraz ich wybranych subdyscyplin, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej” uszczegóławia efekt dla zajęć [absolwent] „ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu funkcjonowania filmu i współczesnych mediów audiowizualnych w kulturze; potrafi rozpoznać oraz zdefiniować kluczowe dla nich kategorie i zjawiska”.

Efekty opisują w sposób trafny wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągane przez studentów. W odniesieniu do studiów I stopnia efekty dotyczące umiejętności zakładają: samodzielne zdobywanie wiedzy z zakresu nauk o kulturze, rozwijanie umiejętności badawczych, w tym analityczno-interpretacyjnych, zarówno w odniesieniu do wytworów kulturowych, jak i poświęconych

im tekstów teoretyczno-metodologicznych. Zakładają także umiejętność posługiwania się pojęciami kulturoznawczymi oraz ich zamiennikami w procesie nawiązywania społecznych interakcji; umiejętność wykorzystania wskazówek teoretycznych do interpretacji lektury i badań kultury żywej. Absolwent kierunku jest w stanie wykorzystać wiedzę w taki sposób, by „sformułować pytania badawcze i przeprowadzić analizę wyselekcjonowanych problemów, potrafi dobierać metody i narzędzia analityczne do badanego materiału, jest w stanie opracować wyniki badawcze i zaprezentować je w trakcie debaty, w postaci referatu bądź publikacji”. Absolwent potrafi również rozpoznawać i przeprowadzać krytyczną analizę różnych zjawisk i wytworów kulturowych i artystycznych z zakresu filmu i nowych mediów, działań performatywnych, sztuk wizualnych i literatury.

W odniesieniu do studiów II stopnia efekty dotyczące umiejętności zakładają m.in., że absolwent „posiada pogłębione umiejętności badawcze w zakresie analizy prac naukowych, syntezy różnych idei i poglądów; potrafi przeprowadzić analizę złożonych problemów; potrafi dobierać metody i stosować odpowiednie narzędzia badawcze, jest w stanie opracować i zaprezentować wyniki badawcze”. Potrafi także „przeprowadzić pogłębioną analizę i interpretację zjawisk i wytworów kulturowych, jak również artystycznych z zakresu filmu i nowych mediów, teatru i działań performatywnych, sztuk wizualnych i literatury”, „popularyzować wiedzę z zakresu szeroko pojętej kultury, tj. wiedzę naukową o kulturze, wiedzę o wytworach kultury i instytucjach kultury”. Tak sformułowane efekty są specyficzne, realistyczne i pozwalające na stworzenie systemu weryfikacji.

W przypadku efektów odnoszących się do studiów I i II stopnia nie uwzględniono wszystkich charakterystyk zawartych w PRK. I tak: w przypadku efektów dla I stopnia studiów nie uwzględniono charakterystyki P6S_UW (wykorzystanie posiadanej wiedzy do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych). W przypadku efektów dla II stopnia studiów nie uwzględniono charakterystyki P7S_WK (fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; ekonomiczne, etyczne uwarunkowania działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów). W odniesieniu do charakterystyki P7S_UW zabrakło efektu mówiącego, że absolwent potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać nietypowe problemy i innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach. Tak więc w sformułowanych efektach uczenia się dla kierunku zarówno dla studiów I, jak i II stopnia, nie zostały uwzględnione wszystkie charakterystyki II stopnia PRK.

Efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie, do której kierunek jest przyporządkowany. Są także powiązane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w tej dyscyplinie, bowiem osoby prowadzące zajęcia na kierunku specjalizują się w takich obszarach badań, jak: antropologia kultury, filmoznawstwo, teatrologia, komunikacja kulturowa, komunikacja wizualna, medioznawstwo, muzykologia, historia sztuki czy filozofia kultury.

Efekty uczenia się uwzględniają przygotowanie absolwenta do uczestniczenia w badaniach lub prowadzenia badań. Absolwent studiów I stopnia potrafi „sformułować pytania badawcze i przeprowadzić analizę wyselekcjonowanych problemów, potrafi dobierać metody i narzędzia analityczne do badanego materiału, jest w stanie opracować wyniki badawcze i zaprezentować je w trakcie debaty, w postaci prezentacji bądź publikacji”. Absolwent studiów II stopnia „posiada pogłębione umiejętności badawcze w zakresie analizy prac naukowych, syntezy różnych idei i poglądów; potrafi przeprowadzić analizę złożonych problemów, potrafi dobierać metody i stosować odpowiednie narzędzia badawcze, jest w stanie opracować i zaprezentować wyniki badawcze”.

Efekty uczenia się uwzględniają kompetencje społeczne niezbędne w działalności naukowej. Na studiach I stopnia absolwent „ma świadomość szans i zagrożeń dla człowieka we współczesnym zmediatyzowanym świecie oraz sposobów, w jakie w ich zidentyfikowaniu pomagają metody i narzędzia z obszaru badań nad procesami komunikacyjnymi”; na studiach II stopnia: „korzystając ze zdobytych kompetencji w zakresie obcowania z wytworami kultury, umie formułować krytyczne opinie na temat posiadanej wiedzy; ma świadomość wagi dyskusji i debaty jako środka wspomagającego rozwiązywanie problemów poznawczych”.

Efekty uczenia się dla studiów I stopnia zakładają osiągnięcie umiejętności komunikowania się w języku obcym na poziomie B2 ESOKJ, a w przypadku studiów II stopnia poziom biegłości językowej B2+ ESOKJ.

Efekty uczenia się odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, mieszczą się w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*, do której kierunek jest przyporządkowany na studiach obu stopni, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia, są zgodne z dyscypliną *nauki o kulturze i religii*, do której jest przyporządkowany kierunek. W zasadniczej mierze opisują w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąganę przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu. Sformułowane efekty nie odnoszą się do wszystkich charakterystyk zawartych w PRK na poziomie 6 i 7.

Ocena kryterium jako spełnionego częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

- 1) nieuwzględnienia wszystkich charakterystyk PRK w odniesieniu do efektów dla studiów I stopnia, tj. charakterystyki P6S_UW (wykorzystanie posiadanej wiedzy do formułowania i rozwiązywania złożonych i nietypowych problemów oraz wykonywania zadań w warunkach nie w pełni przewidywalnych);
- 2) nieuwzględnienia wszystkich charakterystyk PRK w odniesieniu do efektów dla studiów II stopnia, tj. charakterystyki P7S_WK (fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; ekonomiczne, etyczne uwarunkowania działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów); charakterystyki P7S_UW (wykorzystanie posiadanej wiedzy by formułować i rozwiązywać nietypowe problemy i innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach).

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

1. Zaleca się uzupełnienie efektów uczenia się dla studiów I stopnia o charakterystyki II stopnia PRK (P6S_UW).
2. Zaleca się uzupełnienie efektów uczenia się dla studiów II stopnia o charakterystyki II stopnia PRK (P7S_WK, P7S_UW).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe na studiach I stopnia podzielone zostały jako kierunkowe, obszarowe i ogólnouniwersyteckie. Umożliwiają one osiągnięcie kompetencji związanych z dyscypliną *nauki o kulturze i religii* tworzących podstawy teoretyczne kierunku. W ramach modułów kierunkowych zajęcia podzielone są na obligatoryjne i fakultatywne. Do zajęć obligatoryjnych zaliczono zajęcia kluczowe dla kształtowania umiejętności rozumienia i badania kultury z perspektywy historycznej (np. *historia kultur starożytnych, historia kultury europejskiego średniowiecza i renesansu, historia kultury Europy XVII-XIX wieku*), teoretycznej (np. *kulturoznawstwo – wprowadzenie, dzieje myśli teoretycznokulturowej, teorie kultury XX wieku*), estetycznej (np. *estetyka popkultury*) i komunikacyjnym (np. *komunikacja kulturowa*). W bloku tym mieszczą się także treści dotyczące różnych przejawów i obszarów kultury, w tym kultury filmowej, literackiej, medialnej, muzycznej oraz teatralnej. W grupie modułów kierunkowych znajdują się również moduły lokujące refleksję o kulturze w kontekstach filozoficznych (np. *wybrane problemy filozofii zachodniej*), historycznych (np. *narracje historyczne w przestrzeni publicznej*) czy artystycznych (np. *historia sztuki*). Do grupy tej zaliczono także zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne niezbędne w sektorze kultury: *prawo autorskie, warsztaty animacji kultury czy warsztaty dziennikarskie*. Uczelnia oferuje również kierunkowe moduły fakultatywne umieszczone w dwóch blokach tematycznych: *kultura Górnego Śląska i Zagłębia* oraz *edukacja kulturalna*. W ostatnim semestrze studiów studenci wybierają jeden z modułów oferowanych w ramach wydziałowej oferty modułów fakultatywnych.

Moduły obszarowe wspierają kształcenie kierunkowe, w tym: dostarczają treści odnoszących się do badania mediów społecznościowych, analizy i interpretacji przekazów medialnych, problematyki cyberkultury oraz intermedialności w kulturze, performansów, przemian mediów i komunikowania masowego. W ramach tej grupy treści podejmowane są również kwestie języka w mediach i sztuki mediów, a także wirtualności w kulturze oraz teorii i praktyki gier.

W ramach kształcenia obszarowego proponowane są moduły: *cyfrowy świat, ekspresja twórcza i krytyczne myślenie, granice nauki, społeczeństwo obywatelskie i przedsiębiorczość, środowisko naturalne i technologie, zdrowie i rozwój osobisty*. Uczelnia proponuje po dwa zajęcia przypisane do każdego z wymienionych modułów. Od czwartego do szóstego semestru studenci wybierają także zajęcia w ramach otwartych modułów uniwersyteckich (po jednym module w 4 i 5 semestrze oraz dwa w semestrze 6 – w tym ostatnim przypadku jedno z zajęć powinny być prowadzone w języku obcym).

Treści programowe studiów II stopnia zakładają pogłębienie i poszerzenie wiedzy, umiejętności i kompetencji uzyskanych na studiach I stopnia i oferują szerokie spektrum kulturowego namysłu nad kulturą oraz zapoznanie się ze specyfiką specjalności. W programie studiów II stopnia Uczelnia oferuje trzy specjalności: *filmoznawstwo, kultury miasta, praktyki uczestnictwa w kulturze*. Wszyscy studenci, niezależnie od wybranej specjalności, realizują zajęcia *film i nowe media, finansowanie kultury, język angielski, miasto w kulturze, najnowsze nurty badań humanistycznych, organizacja pracy w sektorze kultury, pola praktyk kulturowych, public relations oraz tutoring badawczy i rozwojowy*. Druga grupa zajęć to te realizowane w ramach specjalności. Oferowane są również moduły fakultatywne, w ramach których każda osoba studiująca może wybrać jeden z dwóch lub trzech. W semestrze drugim wybór dotyczy obszarów: *audialność, wizualność* bądź *krytyka artystyczna*; w semestrze trzecim: *projekty* oraz *zmysły*; w semestrze czwartym: *codziennność, nowe lokalności* oraz *kultury świata i kultura polska*.

Poszczególne zajęcia oferują treści programowe umożliwiające prowadzenie badań w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*, czego potwierdzeniem są powstałe prace dyplomowe. Na studiach II stopnia studenci realizują zajęcia w ramach tzw. ścieżki rozwojowej; są to: *tutoring badawczy* oraz *tutoring rozwojowy*, co ma pomóc w sprecyzowaniu zainteresowań badawczych i profesjonalnych. Treści realizowane w ramach zajęć seminaryjnych oraz o profilu metodologicznym na studiach II stopnia przygotowują studentów do prowadzenia prac badawczych. Zajęcia metodologiczne są ściśle powiązane z wybieraną przez osoby studiujące specjalnością, i tak: dla specjalności *filmoznawstwo* są to zajęcia z *metodologii badań nad filmem i nowymi mediami*; dla specjalności *kultury miasta* – *strategie językowe i wizualne w komunikacji*; natomiast dla specjalności *praktyki uczestnictwa w kulturze* – *perspektywy badań kulturoznawczych*. Zarówno zajęcia dyplomowe, jak i metodologiczne umożliwiają realizację efektów uczenia się powiązanych z przygotowaniem do pracy badawczej, tj. efektów [absolwent] „ma pogłębioną, uporządkowaną, prowadzącą do specjalizacji wiedzę o specyfice przedmiotowej, terminologicznej i metodologicznej nauk o kulturze oraz ich wybranych subdyscyplinach, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej” oraz „posiada pogłębione umiejętności badawcze w zakresie analizy prac naukowych, syntezy różnych idei i poglądów; potrafi przeprowadzić analizę złożonych problemów, potrafi dobierać metody i stosować odpowiednie narzędzia badawcze, jest w stanie opracować i zaprezentować wyniki badawcze”.

Harmonogram realizacji programu studiów I stopnia obejmuje 6 semestrów, w trakcie których studenci uzyskują 180 ECTS, studia II stopnia trwają 4 semestry – odpowiednio 120 ECTS. Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona w programie studiów łącznie oraz dla poszczególnych zajęć lub grup zajęć zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. W przypadku studiów I stopnia przewidziano 1980 godzin zajęć wymagających takiego udziału, którym przypisano 116 ECTS. W przypadku studiów II stopnia liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób

prowadzących zajęcia i studentów zależna jest od specjalności: *filmoznawstwo* przypisano 885 godzin i 75 ECTS, *kulturom miasta* 885 godzin i 74 ECTS, natomiast *praktykom uczestnictwa w kulturze* 900 godzin i 77 ECTS 870. Obciążenie studentów w całym toku studiów jest rozłożone racjonalnie, z uwzględnieniem ich nakładu pracy. Na kierunku kulturoznawstwo wykładom oraz zajęciom do wyboru przypisano średnio 2-4 punktów ECTS, dużo wyższa ilość punktów ECTS natomiast jest przyporządkowana do seminariów, co jest uzasadnione wymaganiami stawianymi studentom.

W przypadku praktyk zawodowych niepoprawnie oszacowano nakład pracy koniecznej do osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, bowiem praktykom, które trwają 100 godzin przypisano jedynie 2 ECTS. Przy założeniu, że 1 ECTS odpowiada 25-30 godzin pracy, są to wartości niedoszacowane. Jak wskazuje w raporcie samooceny Uczelnia, Rada Konsultacyjna kierunków kulturoznawstwo i kultury mediów w grudniu 2024 r. zarekomendowała zmniejszenie liczby godzin praktyk do 80 i przypisanie im 3 punktów ECTS. Dyrekcja kierunku taką modyfikację programu kształcenia studiów I stopnia przedstawiła na posiedzeniu Rady Dydaktycznej (luty/marzec 2025 r.).

Kolejność zajęć i dobór ich formy w powiązaniu z przypisanymi im efektami uczenia się są właściwe. Zajęcia ogólne i propedeutyczne zaplanowano na pierwszych latach studiów, specjalistyczne na dalszych latach edukacji. I tak program studiów I stopnia na I roku zakłada m.in. takie zajęcia jak: *kulturoznawstwo – wprowadzenie*, *czytanie świata – czytanie literatury*, *komunikacja kulturowa*, *dzieje myśli teoretyczno-kulturowej*, *kulturoznawca w instytucjach kultury*, *komunikacja masowa*. Na kolejnych latach tematyka zajęć jest uszczegółowiana w postaci zajęć, takich jak np.: *kino polskie*, *teorie kultury XX wieku*, *kino współczesne*, *modele literatury współczesnej*, *polski teatr współczesny*, *sztuka współczesna*, *kody kultury polskiej* itd. Podobnie, na studiach II stopnia, zajęcia obowiązkowe (bez podziału na specjalności), obejmują zagadnienia kluczowe dla kierunku studiów, np. *najnowsze nurty badań humanistycznych*, *film i nowe media w kulturze*, *poli praktyk kulturowych*, *finansowanie kultury*. Na drugim roku studenci wybierają specjalność, a zajęcia mają charakter bardziej sprofilowany teoretycznie w ramach specjalności: *filmoznawstwo*, *kultury miasta*, *praktyki uczestnictwa w kulturze*.

Studenci mają możliwość elastycznego kształtowania ścieżki kształcenia. Uczelnia zapewnia możliwość wyboru zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, koniecznej do ukończenia studiów na obu poziomach. Na studiach I stopnia liczba punktów ECTS uzyskanych po zaliczeniu zajęć wybieranych wynosi 37%; na studiach II stopnia – 50%, na specjalności *filmoznawstwo*, 48% na specjalności *kultury miasta* oraz 49% na specjalności *praktyki uczestnictwa w kulturze*. Na studiach I stopnia osoby studiujące mogą wybierać zajęcia z oferty, zarówno w ramach kształcenia kierunkowego, obszarowego, jak i ogólnoakademickiego.

W ramach modułów kierunkowych studenci wybierają zajęcia *kultura Górnego Śląska i Zagłębia* lub *edukacja kulturalna* (3 ECTS) oraz *proseminarium* (2 ECTS). Wybierają także po jednym zajęciach z proponowanych trzech modułów obszarowych wspierających kształcenie kierunkowe (każdy moduł 3 ECTS). Oprócz tego, w ramach modułów ogólnodostępnych wybierają lektoraty *języka obcego* (12 ECTS) oraz inne zajęcia oferowane w ramach kształcenia ogólnouniwersyteckiego (tzw. otwartych modułów uniwersyteckich – w tym przypadku w wymiarze 120 godz. 12 ECTS). Wybierają także *seminarium licencjackie*, które jest prowadzone przez 2 semestry, łącznie 10 ECTS). Tak więc przyjęte na kierunku kulturoznawstwo zasady wyboru zajęć umożliwiają indywidualizację ścieżki kształcenia.

Na studiach II stopnia studenci mają do wyboru jedną z trzech specjalności: *filmoznawstwo*, *kultury miasta*, *praktyki uczestnictwa w kulturze*. Wybierają także *seminarium magisterskie* realizowane od

2 do 4 semestru (34 ECTS) oraz moduł do wyboru (proponowanych jest 8 modułów, w ramach których studenci mają zrealizować 8 zajęć – w każdym module mają do wyboru jedno spośród dwóch zajęć). Studenci wybierają również zajęcia z modułu akademickiego (społecznego) (30 godz., 2 ECTS). Przyjęte zasady wyboru zajęć umożliwiają wszystkim studentom rzeczywistą indywidualizację ścieżki kształcenia.

Program studiów obejmuje zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie, do których został przyporządkowany kierunek, w wymaganym wymiarze punktów ECTS. Na studiach I stopnia zajęciom powiązanym z działalnością naukową przypisano 143 ECTS, na studia II stopnia to 106 ECTS. Pracownicy prowadzący zajęcia wyniki badań własnych prezentują w ramach seminariów, konwersatoriów i warsztatów, co – jak zauważa Uczelnia – „sprzyja zaznajamianiu z dyskusjami nad aktualnym status quaestionis oraz rolą macierzystego ośrodka w kształtowaniu się nowych interpretacji i ustaleń”. Inspiruje to studentów do podejmowania i rozwijania własnych tematów badawczych. Charakterystyki osób prowadzących zajęcia dostarczone przez Uczelnię poświadczają powiązanie ich działalności naukowej z tematyką prowadzonych zajęć, podczas których polecane są również autorskie teksty.

W programie studiów przewidziano zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie znajomości co najmniej jednego języka obcego. W przypadku studiów I stopnia jest to 120 godzin (3 ECTS w semestrze, łącznie 12 ECTS), jest to wystarczający wymiar dla osiągnięcia przez studentów zakładanego poziomu biegłości językowej B2 ESOKJ. Studenci mają do wyboru *język angielski* (najczęściej wybierany), *niemiecki*, *francuski*, *hiszpański* lub *rosyjski*. W odniesieniu do studiów II stopnia przewidziane są obowiązkowe zajęcia z *języka angielskiego* w wymiarze 30 godzin (2 ECTS) umożliwiające nabycie kompetencji językowych na poziomie B2+ ESOKJ. Przyjęte rozwiązanie zakłada, że absolwent studiów I stopnia studiów będzie już dysponował kompetencjami w zakresie znajomości języka angielskiego na poziomie B2 ESOKJ, podczas gdy może znać inny język obcy niż angielski na poziomie B2, np. język niemiecki, stąd trudno zakładać, że będzie miał kompetencje językowe w zakresie znajomości języka angielskiego pozwalające na osiągnięcie poziomu B2+ na studiach II stopnia.

Kierunek zapewnia zajęcia z dziedziny nauk społecznych; na studiach I stopnia są to zajęcia *teoria komunikacji w działaniu i moduły obszarowe* (do wyboru), którym łącznie przypisano 11 ECTS; na studiach II stopnia (*public relations* oraz wybieralny moduł społeczny z ogólnoakademickiej oferty dydaktycznej), którym łącznie przypisano 7 ECTS. Uczelnia spełnia więc wymogi ustawowe w tym zakresie.

Program kształcenia obejmuje zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, przy czym ich wymiar w danym cyklu kształcenia wynosi od 10 do 30%, a więc jest zgodny z wymaganiami w tym zakresie. Decyzję o możliwości prowadzenia zajęć w tej formie/trybie przy uwzględnieniu specyfiki modułów, efektów uczenia się oraz kompetencji osób prowadzących podejmuje dydakcja kierunku uwzględniając opinie i postulaty studentów. Prowadzona jest też ewidencja takich zajęć. Przedstawiony przez Uczelnię wykaz zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość potwierdza uzasadnienie wybranej formy i zapewnienie osiągnięcia efektów uczenia się przewidzianych dla tej grupy zajęć. W semestrze letnim bieżącego roku akademickiego w takim trybie odbywają się jedynie zajęcia realizowane w ramach otwartych modułów uniwersyteckich oraz modułów obszarowych.

Wśród form realizacji zajęć dominują następujące: wykład, warsztaty, konwersatoria, lektoraty oraz proseminaria i seminaaria dyplomowe. Na studiach I stopnia dominującą formą są konwersatoria (47%), wykłady natomiast stanowią 15%. Na studiach II stopnia na wszystkich trzech specjalnościach dominującą formą zajęć są konwersatoria (60 lub 61%); kolejne miejsce w przypadku specjalności *filmoznawstwo* oraz *kultury miasta* zajmują wykłady (odpowiednio 15 i 12%), natomiast w przypadku specjalności *praktyki uczestnictwa w kulturze* są to warsztaty (12%). Kolejną najczęściej proponowaną formą zajęć są seminaaria (10%) niezależnie od wybranej specjalności.

Stosowane metody kształcenia zależne są od formy i tematyki zajęć i są to przede wszystkim: metody podające (wykłady problemowe, konwersatoryjne), metody aktywizujące (dyskusje, case study, projekty, gry dydaktyczne, burze mózgów, zadania domowe, kwerendy, debaty, eseje, prezentacje zespołowe i indywidualne). Uczelnia podkreśla, że zastosowanie wykładów o charakterze częściowo problemowym i konwersatoryjnym zwiększa efektywność nauczania i aktywizację osób studiujących w porównaniu z tradycyjnymi wykładami. Przykładem zastosowania takich metod są zajęcia *dziedzictwo cywilizacji pozaeuropejskich*, podczas których wykorzystywane są następujące metody: wykład konwersatoryjny zawierający elementy metody podającej, elementy metody konwersatoryjnej, elementy prezentacji multimedialnej, elementy treści audiowizualnych.

Część zajęć na studiach I i II stopnia prowadzona jest przy wykorzystaniu metody blended-learning, polegającej na równoległym do zajęć realizowanych z udziałem studentów i nauczycieli tworzeniu zespołów w MS Teams, w których umieszczane są dodatkowe materiały, zadania, ćwiczenia oraz prowadzona jest korespondencja z osobą prowadzącą. Nauczanie wspomagane jest także przez aplikacje, takie jak np. Canva, MS Forms, Mentimeter, Padlet i in. Poza tym Uczelnia udostępnia pracownikom, doktorantom i studentom licencję na aplikację Grammarly służącą do profesjonalnej korekty pisowni w języku angielskim, a więc podnoszącą kompetencje językowe.

Wykorzystywane na kierunku kulturoznawstwo metody kształcenia są różnorodne, specyficzne, zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się; w ich doborze są uwzględniane najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, a w nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne wspomagające osiąganie przez studentów efektów uczenia się.

W stosowaniu metod kształcenia wykorzystywany jest we właściwy sposób potencjał kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz dostępne narzędzia zapewniające osiąganie przez studentów efektów uczenia się. Zarówno osoby prowadzące zajęcia, jak i studenci, są, za sprawą odpowiednich szkoleń, wyposażeni w narzędzia umożliwiające właściwą komunikację na odległość. Stosowane metody stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się. Dobrym przykładem są metody wykorzystywane na zajęciach *projekty* (studia II stopnia), gdzie stosowana jest: dyskusja, warsztaty z zakresu przygotowania projektu badawczego, praca z tekstem, obserwacja uczestnicząca.

Dobre metody dydaktyczne umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscypliny, do której kierunek jest przyporządkowany lub udział w tej działalności, stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych. Umożliwiają także uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 ESOKJ w przypadku studiów pierwszego stopnia lub B2+ ESOKJ na poziomie studiów drugiego stopnia.

Uczelnia dostosowuje proces uczenia się, także z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również realizujących indywidualne ścieżki kształcenia. Uczelnia przewiduje w tym zakresie dodatkowe terminy konsultacji, usprawiedliwienie nieobecności w przypadku choroby lub konieczności leczenia szpitalnego, wydłużony czas egzaminu i zaliczenia, wydłużenie sesji egzaminacyjnej, dostosowanie formy egzaminu i zaliczenia do możliwości osoby studiującej (forma pisemna lub ustna), zgoda na zmianę grupy zajęciowej, udostępnianie dodatkowych materiałów dydaktycznych (np. teksty zawierające treści zajęć zapisane dużą czcionką), indywidualne wyznaczenie zakresu materiału do przygotowania, możliwość korzystania z dyktafonu po uzyskaniu zgody osoby prowadzącej zajęcia (dostępna również dla wszystkich studiujących). Student, jeśli wyrazi taką potrzebę, otrzymuje pomoc osobistego asystenta, którego główną funkcją jest wsparcie osoby z niepełnosprawnością w sprawach organizacyjnych, takich jak kontakt z dziekanatem i kadrą dydaktyczną, ustalanie terminów i lokalizacji zajęć, pomoc przy przemieszczaniu się na terenie Uczelni i przy sporządzaniu notatek podczas zajęć.

Osoby prowadzące zajęcia na kierunku kulturoznawstwo uczestniczyły w szeregu szkoleń poświęconych dostosowaniu kształcenia dla studentów ze specjalnymi potrzebami, również w zakresie prowadzenia efektywnego procesu dydaktycznego z osobami z zaburzeniami w kontaktach społecznych, w tym z zespołem Aspergera. Uczelnia na swej stronie internetowej po zalogowaniu udostępnia pracownikom poradniki, np. kontakt z osobami z zaburzeniami psychicznymi lub trudne sytuacje w relacjach ze studentami; zasady postępowania i scenariusze rozmów.

Uczelnia w programie studiów stacjonarnych I stopnia na kierunku kulturoznawstwo przewiduje realizację obowiązkowych *praktyk zawodowych*. Efekty uczenia się przyjęte dla *praktyki zawodowej* są powiązane z koncepcją kształcenia na kierunku kulturoznawstwo, jednak zostały one sformułowane dosyć ogólnie, bez odniesienia – z jednym wyjątkiem - do zakładanej dla kierunku działalności zawodowej kulturoznawcy. Trudno więc wskazać jaką wiedzę będzie dysponował praktykant, nie są więc specyficzne dla kierunku. Jedynie jeden efekt odnosi się do bezpośrednio do specyfiki zawodowej: „ma wiedzę o wybranych, związanych z odbywanymi praktykami, strukturach i instytucjach kulturowych, ich istotnych elementach oraz sposobach funkcjonowania”. Przykładem efektu niespecyficznego dla kierunku jest następujący, odnoszący się do umiejętności: „potrafi wskazać szanse i zagrożenia dla wybranej na miejsce praktyk instytucji, przedsiębiorstwa czy organizacji”. Tak sformułowany efekt może odnosić się do bardzo szerokiego wachlarza instytucji czy firm, także w ogóle nie związanych z kierunkiem studiów. Ta sama uwaga odnosi się do kolejnego efektu dotyczącego kompetencji: „prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu”. Sformułowane dla praktyk efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć, a także z celem praktyk, który Uczelnia formułuje: mają „przygotować studiujących do pracy w instytucjach związanych z tworzeniem, propagowaniem oraz promowaniem kultury, w instytucjach medialnych, przedsiębiorstwach twórczych i usługowych oraz organizacjach pozarządowych, a także w działach instytucji i przedsiębiorstw o innych profilach, zajmujących się współpracą z mediami lub otoczeniem zewnętrznym i wewnętrznym z wykorzystaniem nowych technologii”.

Treści kształcenia dla praktyk zostały określone w regulaminie praktyki zawodowej dla kierunku kulturoznawstwo. Umożliwiają one osiągnięcie efektów przyjętych dla praktyk.

Wymiar praktyk, wyrażony godzinowo – 100 godzin – jest właściwy. Umożliwia studentowi zapoznanie się ze środowiskiem pracy oraz pozwala na osiągnięcie efektów uczenia się sformułowanych dla praktyk. Jednak nakład pracy określony punktami ECTS został oszacowany nieprawidłowo. Zgodnie z ustawą - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce 1 punktowi ECTS winien odpowiadać nakład pracy studenta w liczbie 25-30 godzin, a w programie studiów praktykom przypisano jednak 2 punkty ECST. Uczelnia podjęła kroki naprawcze: Rada Konsultacyjna kierunków kulturoznawstwo i kultury mediów w grudniu 2024 r. zarekomendowała zmniejszenie liczby godzin praktyk do 80 i przypisanie im 3 punktów ECTS, a dyrekcja kierunku taką modyfikację programu kształcenia studiów I stopnia przedstawiła na posiedzeniu Rady Dydaktycznej.

Niewłaściwie określono czas realizacji praktyk, bowiem Uczelnia zakłada realizację praktyk w dowolnym semestrze (pomiędzy 2 a 6 semestrem studiów), a jej zaliczenie w semestrze 6. Takie założenie umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się i ich weryfikację w określonym semestrze, jednak jej zaliczenie dopiero w semestrze ostatnim. Utrudnia to przenoszenie osiągnięć studenta.

Rodzaje miejsc praktyk dobrano prawidłowo. Mogą odbywać się w szeroko rozumianych instytucjach kultury, które zajmują się animacją życia kulturalnego, organizacją imprez, programów, spektakli, wystaw. Można je więc realizować w domach kultury, teatrach, muzeach, galeriach, ale także w wydziałach kultury urzędów miejskich czy urzędu wojewódzkiego, także w mediach lub firmach o profilu kulturalnym.

W ciągu kilku ostatnich lat studenci rzeczywiście realizowali praktyki w centrach kultury, placówkach muzealnych, instytucjach filmowych, teatrach, domach kultury, stacjach telewizyjnych. Właściwie dobrano więc instytucje do charakteru i profilu studiów. Wachlarz możliwych rodzajów miejsc praktyk jest bardzo szeroki, ale adekwatny dla przyjętych dla praktyk efektów uczenia się. Dobór miejsc praktyk umożliwia więc osiąganie tych efektów. Analogiczna uwaga dotyczy infrastruktury miejsc praktyk. Uczelnia przewiduje również zaliczenie praktyk w sytuacji, gdy osoba studiująca pracowała lub pracuje w instytucji, której charakter jest zbliżony z profilem studiów, w wymiarze co najmniej 100 godzin. W takiej sytuacji poświadczaniem odbycia praktyki jest umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenie lub umowa wolontariacka przedłożona przez osobę studiującą.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zostały ustalone w sposób właściwy, co było zalecane w poprzedniej ocenie kierunku. Obejmują one ocenę pracodawcy, która jest wystawiana w dokumencie kierowanym do opiekuna praktyk ze strony Uczelni pod sporządzonym przez osobę studiującą raportem - opisem charakteru wykonywanej pracy (w skali od oceny bardzo dobrej do niedostatecznej). Jeśli osoba odbywająca praktykę otrzyma ze strony pracodawcy ocenę dostateczną lub niedostateczną, wymaga ona uszczegóławiającego opisu. Osobnej oceny dokonuje akademicki opiekun praktyki na podstawie relacji studenta z wykonywanych podczas praktyki czynności zawodowych w powiązaniu z ich zbieżnością z zakładanymi dla praktyk zawodowych efektami uczenia się (ocena bardzo dobra wystawiana jest w przypadku pełnej realizacji wszystkich efektów). Poza pisemnym opisem dokonywanym przez studenta, opiekun praktyki ze strony Uczelni przeprowadza rozmowę weryfikującą.

Opiekunowie zakładowi praktyk wyznaczani są przez zakład pracy. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk są prawidłowe, a kryteria jakościowe doboru takich osób zawarte są w uczelnianych regulacjach dotyczących organizacji praktyk zawodowych.

Na ocenianym kierunku obowiązują uczelniane i kierunkowe wytyczne regulujące odbywanie i zaliczanie praktyki zawodowej, w tym regulamin uczelniany, kierunkowy oraz sylabus praktyki. Zapisy w tych dokumentach są wystarczające i kompletne. Obejmują wskazanie osoby która odpowiada za organizację i nadzór nad praktykami na kierunku oraz określają jej zadania i zakresy odpowiedzialności, kryteria, które muszą spełniać placówki, w których studenci odbywają praktyki zawodowe, reguły zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunki kwalifikowania na praktykę, procedurę potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy i określania ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym dla praktyk, reguły przeprowadzania hospitacji praktyk, zadania zakładowych opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania oraz zakres współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposoby komunikowania się (osobisty, telefoniczny oraz za pośrednictwem poczty elektronicznej).

Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów – zamieszcza Bazę dobrych praktykodawców na własnej stronie internetowej, a w przypadku samodzielnego wskazania przez studenta miejsca odbywania praktyki, osoba sprawująca nadzór nad praktykami zatwierdza to miejsce w oparciu o z góry określone i formalnie przyjęte kryteria jakościowe.

W ramach systemu zapewnienia jakości kształcenia na kierunku Uczelnia systematycznie ewaluuje program praktyk, ich przebieg i dokumentację, w tym efekty uczenia się osiąmane na praktykach. W procesie oceny uczestniczą studenci oraz pracodawcy – wypełniają ankiety, w których mogą się odnieść do poszczególnych elementów programu, organizacji i realizacji praktyki. Wyniki uzyskane przez Jednostkę w tej ocenie są wykorzystywane w ustawicznym doskonaleniu programu praktyk i ich realizacji.

Organizacja procesu nauczania i uczenia przebiega właściwie. Rozplanowanie zajęć jest zgodne z zasadami higieny pracy i umożliwia systematyczne uczenie się oraz efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się – w tym w szczególności w sesji egzaminacyjnej - umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach. Na studiach I stopnia zajęcia odbywają się pięć dni w tygodniu w godz. 8.00-18.45 (w wyjątkowych sytuacjach, np. realizacji zajęć ogólnoakademickiej oferty dydaktycznej, mogą trwać do 20.30), natomiast na studiach II stopnia, zważywszy na pracę zawodową wielu osób studiujących, zajęcia odbywają się w 3 lub 4 dni w tygodniu. W harmonogramie zajęć przewidziano 15 minutowe przerwy między zajęciami oraz jedną przerwę 45 minutową (od 13.00 do 13.45), w tym czasie odbywają się też konsultacje pracowników. Takie rozwiązanie ułatwia kontakt z osobami prowadzącymi zajęcia. Z kolei zajęcia zdalne planowane są w odrębne dni, tak, by nie kolidowały z zajęciami stacjonarnymi.

W każdym semestrze studiów I stopnia odbywa się od 1 do 3 egzaminów; w przypadku studiów II stopnia to 1 lub 2 egzaminy. Egzaminy odbywają się według podawanego wcześniej harmonogramu uwzględniając przynajmniej jeden lub więcej dzień przerwy pomiędzy egzaminami. Studenci otrzymują informację zwrotną o uzyskanych efektach.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*, jak również wyniki działalności naukowej Uczelni w tej dyscyplinie.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. Jedynie nie doszacowano punktacji przewidzianej dla praktyk zawodowych.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

1. Rekomenduje się sformułowanie efektów uczenia się przewidzianych dla praktyk w sposób bardziej specyficzny dla kierunku studiów i szersze uwzględnienie w nich obszarów działalności zawodowej czy profilu zawodowego absolwenta.
2. Rekomenduje się dostosowanie liczby punktów ECTS uzyskiwanych w wyniku zaliczenia praktyki, aby była ona zgodna z wytycznymi ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Zalecenia

Brak

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki przyjęcia kandydatów na studia na kierunku kulturoznawstwo na Uniwersytecie Śląskim są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste, opisane przystępnym językiem na stronie kierunku oraz w IRK. Rekrutacja na kierunek kulturoznawstwo odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w uchwałach Senatu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, podejmowanymi z dwuletnim wyprzedzeniem. Aktualnie obowiązującym dokumentem regulującym tryb i warunki przyjęć na rok akademicki 2025/2026 jest uchwała nr 573 Senatu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2024 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na I rok studiów. Szczegółowe informacje dotyczące rekrutacji, w tym kryteria kwalifikacji, znajdują się w załączniku nr 1 do ww. uchwały.

Zgodnie z obowiązującymi zasadami rekrutacji Uczelnia przewiduje możliwość przyjęcia na pierwszy rok studiów pierwszego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich z pominięciem postępowania kwalifikacyjnego dla wybranych grup kandydatów. Dotyczy to:

- laureatów i finalistów olimpiad szczebla centralnego – szczegółowy wykaz olimpiad oraz wynikające z niego uprawnienia określone są w odrębnej uchwale senatu;
- laureatów ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów – lista konkursów oraz przypisane im uprawnienia również regulowane są osobnym aktem prawnym senatu.

Kryteria rekrutacyjne dla kierunku kulturoznawstwo zostały określone w załączniku nr 1 do uchwały nr 573 Senatu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2024 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na I rok studiów. Rekrutacja na studia pierwszego stopnia w trybie stacjonarnym odbywa się na podstawie wyników egzaminu maturalnego. W procesie kwalifikacyjnym brane są pod uwagę trzy przedmioty z następującymi wagami:

- język polski – 60%,
- język obcy nowożytny – 20%,
- dowolny przedmiot wybrany przez kandydata – 20%.

Uwzględnianie w postępowaniu rekrutacyjnym dowolnego przedmiotu z wagą 20% nie spełnia kryterium selektywności, ponieważ nie gwarantuje naboru kandydatów posiadających odpowiednie przygotowanie merytoryczne.

Minimalny próg punktowy dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie na studia stacjonarne pierwszego stopnia w roku akademickim 2025/2026 wynosi 50 punktów. O przyjęciu kandydata na studia decyduje jego pozycja na liście rankingowej, sporządzonej na podstawie łącznej liczby punktów uzyskanych z wyników egzaminu maturalnego. Klasyfikacja ta uwzględnia limity przyjęć określone w uchwale Senatu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Kandydat ubiegający się o przyjęcie na studia drugiego stopnia musi posiadać dyplom ukończenia studiów wyższych; w przypadku cudzoziemców – wymagany jest dyplom lub inny dokument potwierdzający ukończenie studiów, który w kraju wydania uprawnia do kontynuacji kształcenia na poziomie studiów wyższych, z uwzględnieniem zakresu tych uprawnień zgodnie z przepisami państwa pochodzenia.

W przypadku kandydatów legitymujących się zagraniczną maturą, dyplomem International Baccalaureate (IB), dyplomem European Baccalaureate (EB) lub dyplomem ukończenia studiów wyższych za granicą, ubiegających się o przyjęcie na studia prowadzone w języku polskim — wymagane jest przedstawienie dokumentu potwierdzającego znajomość języka polskiego.

O przyjęcie na studia drugiego stopnia mogą ubiegać się osoby posiadające dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia (licencjat, magister lub równoważny) na dowolnym kierunku. Zasady kwalifikacji nie zawierają dodatkowych specyficznych wymagań dotyczących dziedziny ukończonych studiów. Kryteria rekrutacji na studia drugiego stopnia nie są selektywne: nie gwarantują selekcji kandydatów, którzy posiadaliby odpowiednią wiedzę i kompetencje na poziomie 6. PRK w dyscyplinie przyporządkowanej do kierunku kulturoznawstwo.

Minimalny próg punktowy dla rekrutacji na studia stacjonarne drugiego stopnia wynosi 30 punktów. Nie sprecyzowano również postępowania umożliwiającego wyrównywanie poziomu kompetencji kandydatów na II stopień studiów kierunku kulturoznawstwo.

Kryteria rekrutacji na studia na kierunku kulturoznawstwo są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku. Wydziałowa Komisja Rekrutacyjna (WKR) może dostosować sposób przeprowadzania rekrutacji dla kandydatów z niepełnosprawnościami lub szczególnymi potrzebami zdrowotnymi, ale tylko wtedy, gdy rekrutacja opiera się na czymś innym niż ocena świadectw lub dyplomów (np. egzaminie). Każda taka sytuacja jest rozpatrywana indywidualnie, aby zapewnić równe szanse edukacyjne i odpowiednie dostosowanie do potrzeb wynikających ze stanu zdrowia kandydata.

Dla kandydatów niemających dostępu do odpowiednich narzędzi technicznych niezbędnych do przeprowadzenia skutecznej rejestracji, Uczelnia zapewnia stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu oraz drukarki. W celu usprawnienia procesu rejestracji kandydatom udostępniono materiał instruktażowy w formie filmu, który w przystępny sposób objaśnia kolejne etapy rejestracji: zakładanie konta w systemie IRK, wybór kierunku studiów, wgrywanie wymaganych dokumentów oraz zdjęcia, a także sposób sprawdzania wyników postępowania rekrutacyjnego.

Od kandydatów na studia na kierunku kulturoznawstwo wymaga się specyficznych kompetencji cyfrowych, które zostały określone na dostępnej dla kandydatów stronie internetowej.

W procesie rekrutacji na studia niezbędne jest posiadanie podstawowych umiejętności obsługi komputera. Zakres wymagań obejmuje podstawowe umiejętności obsługi komputera: korzystanie z przeglądarek internetowych, obsługę urządzeń peryferyjnych (np. drukarki) oraz podstawowe wykorzystanie oprogramowania graficznego do przygotowania zdjęcia w formie cyfrowej.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne zapewniające identyfikację efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz ocenę ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów zostały zawarte w uchwale nr 432 Senatu z dnia 24 września 2019 r. Procedura potwierdzania efektów uczenia się spełnia podstawowe standardy jakościowe: jest jasno uregulowana, realizowana przez powołaną komisję o odpowiednich kompetencjach, oparta na uprzednio zweryfikowanej dokumentacji, a także zapewnia transparentność i formalne przypisanie punktów ECTS. Wpisuje się w zasadę elastyczności kształcenia oraz uznawania wcześniejszych osiągnięć edukacyjnych, co sprzyja mobilności i indywidualizacji ścieżek studiów.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej zostały określone w Regulaminie Studiów i odnoszą się do uczestnictwa studentów w programach mobilności, takich jak Erasmus+ i MOST. Procedura ta spełnia standardy jakościowe – jest jasno uregulowana w Regulaminie Studiów, zgodna z zasadami programów mobilności (Erasmus+, MOST) i oparta na standardowych dokumentach (Learning Agreement, Transcript of Records). Proces jest transparentny i wspierany organizacyjnie przez pełnomocnika dziekana oraz Biuro Wymiany Międzynarodowej, co zapewnia studentom dostęp do informacji i pomocy. Rozwiązanie gwarantuje rzetelne i przejrzyste rozliczanie osiągnięć z mobilności, zgodnie z wymaganiami ECTS i zasadą porównywalności efektów uczenia się.

Rozliczenie semestru odbywanego w ramach Programu MOST opiera się na dwóch podstawowych dokumentach: Porozumieniu o programie zajęć oraz wykazie ocen z uczelni przyjmującej. Porozumienie to przygotowywane jest wspólnie przez studenta oraz dziekanów uczelni macierzystej i partnerskiej i – zgodnie z regulaminem programu MOST (§ 5 ust. 7) – stanowi podstawę realizacji wymiany. Liczba punktów ECTS przypisana poszczególnym zajęciom i praktykom wymaga zatwierdzenia przez dziekana uczelni macierzystej. W trakcie wymiany studenci korzystają ze wsparcia wydziałowego koordynatora Programu MOST oraz koordynatorów uczelnianych odpowiedzialnych za jego realizację.

W przypadku studentów przenoszących się z innej uczelni, za uznanie dotychczasowych osiągnięć, zatwierdzenie harmonogramu oraz ocenę zgodności efektów uczenia się odpowiada dziekan, dyrektor kierunku lub wyznaczony pełnomocnik. Zasady uznawania efektów uczenia się regulowane są przez regulamin studiów Uniwersytetu Śląskiego. Jeżeli występują istotne rozbieżności programowe, wniosek studenta kierowany jest do osoby prowadzącej dany określone zajęcia w celu uzyskania opinii. W przypadku potwierdzenia rozbieżności programowych student może zostać zobowiązany do uzupełnienia różnic programowych lub brakujących punktów ECTS bez konieczności ponoszenia dodatkowych opłat. Na podstawie przedstawionej dokumentacji z przebiegu studiów (np. sylabusów) dokonuje się oceny zgodności uzyskanych wcześniej efektów uczenia się z programem kierunku na Uniwersytecie Śląskim. W rezultacie część modułów może zostać zaliczona, natomiast dla pozostałych przygotowuje się wykaz treści wymagających uzupełnienia. Prowadzący zajęcia mają także możliwość zaliczenia wybranych treści na podstawie odpowiednio udokumentowanej realizacji podobnych zagadnień na wcześniejszym etapie kształcenia.

Zasady dotyczące prac dyplomowych i egzaminów dyplomowych zostały określone w regulaminie studiów Uniwersytetu Śląskiego, zwłaszcza w rozdziałach VI i VII (§ 34–39), które opisują proces pisanie i obrony pracy dyplomowej oraz w regulaminie dyplomowania dla kierunków kulturoznawstwo i kultury mediów, opublikowanym na stronie Wydziału Humanistycznego.

Na kierunku kulturoznawstwo obowiązuje procedura dyplomowania, w której promotorzy prac licencjackich mogą posiadać stopień doktora, zaś promotorzy prac magisterskich – co najmniej stopień doktora habilitowanego. Doświadczeni specjaliści spoza Uczelni mogą kierować pracą magisterską po uzyskaniu zgody dziekana i rekomendacji rady dydaktycznej. W przypadku kulturoznawstwa dotąd nie zdarzyło się, by osoba spoza Uczelni prowadziła seminarium dyplomowe.

W razie dużego zainteresowania jednym seminarium, dyrekcja może powołać dodatkowego prowadzącego lub stworzyć drugą grupę. Zdarzają się także indywidualne ustalenia, gdy student wybiera promotora, który w danym roku nie prowadzi seminarium, ale zgadza się przyjąć pod opiekę

osobę o podobnych zainteresowaniach. Na kierunku występują seminaria o różnej tematyce, liczebności i formie, w tym standardowe grupy (8-15 osób), mniejsze (2-5 osób) oraz seminaria indywidualne przypominające tutoring.

Dobrym rozwiązaniem dopuszczenie sytuacji, w której pracą dyplomową może być artykuł naukowy opublikowany w otwartym dostępie w czasopiśmie z listy ministerialnej. Dopuszczalna jest także wersja wieloautorska, o ile student lub studentka oraz współautorzy złożą oświadczenia określające ich indywidualny wkład w publikację.

W regulaminie studiów wskazano, że tematyka pracy dyplomowej musi być zgodna z kierunkiem studiów, a przy jej wyborze uwzględnia się:

- zainteresowania naukowe studenta,
- programy badawcze powiązane z kierunkiem,
- specjalności dostępne na kierunku,
- możliwości Uniwersytetu w zakresie opieki naukowej.

Zasady dyplomowania dla prac licencjackich zostały określone jako specyficzne dla kierunku kulturoznawstwo oraz wskazują na dyscypliny naukowe, w których odbywa się dyplomowanie. Seminaria magisterskie prowadzone na studiach II stopnia kierunku kulturoznawstwo są realizowane w obrębie specjalności: *filmoznawstwo*, *kultury miasta* oraz *praktyki uczestnictwa w kulturze*. Pogłębienie i zawężenie obszarów tematycznych i badawczych, w zakresie których odbywa się dyplomowanie na II stopniu można uznać za uwzględnienie progresu kompetencji pomiędzy poziomami studiów.

W sytuacji, gdy duża liczba studentów wyraża zainteresowanie udziałem w seminarium w obszarze tematycznym, który nie jest realizowany w danym roku akademickim, dyrekcja kierunku – po konsultacji z promotorem – podejmuje decyzję o wyznaczeniu dodatkowej osoby do prowadzenia drugiej grupy seminaryjnej w tym zakresie. Zdarza się również, że studentki i studenci realizują seminarium w trybie indywidualnym. Ma to miejsce, gdy chcą przygotować pracę dyplomową pod opieką osoby, która w danym roku nie prowadzi seminarium, ale zgadza się objąć ich opieką ze względu na zbieżność tematyki pracy z prowadzonymi przez siebie badaniami.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością.

Zasady Indywidualnej Organizacji Studiów (IOS) zostały określone w regulaminie studiów. Jest to rozwiązanie przyznawane na jeden semestr, skierowane do osób studiujących, które z uwagi na swoją sytuację życiową nie mogą w pełni realizować programu w standardowym trybie. IOS umożliwia elastyczne podejście do uczestnictwa w zajęciach i zaliczeń, dostosowane do indywidualnych potrzeb i możliwości studentki lub studenta. W ramach IOS możliwe jest m.in. indywidualne uzgadnianie sposobu realizacji efektów uczenia się przypisanych do konkretnego modułu — w tym wybór grupy zajęciowej, ustalenie dogodnych terminów spotkań dydaktycznych, dopuszczenie wcześniejszego opuszczania zajęć lub czasowej nieobecności. Dodatkowo student lub studentka może ustalić niestandardowe terminy i formy zaliczeń oraz egzaminów z uwzględnieniem ogólnego harmonogramu obowiązującego na kierunku.

Indywidualne Dostosowanie Studiów (IDS) określa odrębna procedura. W ramach IDS oferowane są różnorodne formy wsparcia, takie jak: pomoc osobistego asystenta, usługi tłumacza języka migowego, dostosowanie formy egzaminu (np. zamiana egzaminu ustnego na pisemny lub odwrotnie), a także zapewnienie materiałów w powiększonej czcionce, np. testów czy arkuszy egzaminacyjnych.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość zostały określone w regulaminie studiów. Regulamin studiów i sylabusy dostarczają pełnych i jednoznacznych informacji o zasadach oceniania, skalach ocen i trybie zaliczania zajęć, co sprzyja przejrzystości i przewidywalności procesu dla studentów. Zasady te obejmują zarówno kwestie bieżącej weryfikacji osiągnięć, jak i sytuacje nadzwyczajne (egzaminy komisyjne, postępowanie w przypadku naruszeń etycznych), co zwiększa spójność i bezpieczeństwo całego systemu oceny. Informacje dotyczące formy oraz warunków zaliczenia danych zajęć, w tym kryteriów dopuszczenia do egzaminu lub uzyskania zaliczenia, określone są każdorazowo w sylabusach. Informacje te są również przekazywane studentom podczas pierwszych zajęć. Każdorazowo określono także w sylabusach skalę stosowanych ocen oraz ogólnych zasad zaliczania zajęć.

Zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się zostały określone w regulaminie studiów: są one przejrzyste i kompletne. Student ma prawo, w ciągu 14 dni od ogłoszenia wyników, zapoznać się ze swoją pracą pisemną oraz uzyskać wyjaśnienia dotyczące popełnionych błędów. Wgląd odbywa się podczas dyżuru osoby oceniającej. Jeśli w tym czasie nie odbył się żaden dyżur, osoba weryfikująca musi przed kolejnym terminem zaliczenia/egzaminu wyznaczyć co najmniej dwa dyżury, aby udostępnić prace studentom. Zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych również zostały określone w regulaminie studiów.

W procesie dyplomowania na pisemny, uzasadniony wniosek studenta lub studentki egzamin dyplomowy może odbyć się zdalnie – poza Uczelnią – z wykorzystaniem narzędzi do komunikacji elektronicznej. Warunkiem jest zapewnienie: transmisji na żywo między wszystkimi uczestnikami egzaminu; możliwości rozmowy w czasie rzeczywistym, tak by każda osoba mogła zabierać głos; zachowania odpowiednich zasad bezpieczeństwa.

Choć większość zaliczeń i egzaminów na kierunku kulturoznawstwo odbywa się osobiście, część zajęć weryfikujących efekty uczenia się jest realizowana zdalnie. Wykorzystuje się wtedy platformy takie jak MS Teams do przesyłania prac i zadań, testy w MS Forms oraz ustne sprawdziany przez środki komunikacji zdalnej. Tego typu metody stosowane są w szczególnych sytuacjach, np. gdy student jest w trakcie leczenia, przebywa w rejonach objętych wojną lub ma przyznany IDS lub IOS.

Wszystkie formy zdalne gwarantują bezpieczeństwo danych i identyfikację studentów poprzez centralny punkt logowania. Każda osoba weryfikująca efekty uczenia się ma obowiązek potwierdzenia tożsamości studentów. Zgodnie z Wydziałową strategią kształcenia, nauczyciele prowadzący zajęcia zdalne muszą posiadać certyfikat potwierdzający kompetencje w obsłudze wybranej platformy. W przypadku braku certyfikatu, nauczyciele mają obowiązek ukończenia odpowiedniego szkolenia lub wystąpienia o zwolnienie z tego obowiązku w ciągu dwóch tygodni od rozpoczęcia semestru.

Metody weryfikacji efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, stosowane na kierunku kulturoznawstwo cechują się niezwykle różnorodnością i zostały odpowiednio dobrane do metod kształcenia, które są różnorodne, specyficzne i zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się.

Wśród wymienianych w sylabusach metod weryfikacji znajdują się: przygotowanie i prezentacja projektu, sprawdzian pisemny, test pisemny, realizacja filmu, test, obserwacja weryfikująca, napisanie artykułu publicystycznego, aktywność na zajęciach, przygotowanie scenki teatralnej, przygotowanie dziennika prób i recenzji spektaklu, egzamin ustny, sprawozdanie z lektury, praca grupowa nad projektem, esej, egzamin ustny, obecność na zajęciach, udział w dyskusji na zajęciach, opracowanie tematów do dyskusji i wzięcie udziału w dyskusji, gra dydaktyczna, projekt z zakresu animacji kultury, opracowanie pomysłu na pracę badawczą, opracowanie pomysłu na wydarzenie w sektorze kultury, przygotowanie indywidualnego projektu z zakresu historii mówionej, przygotowanie dziennika refleksji, napisanie tekstu publicystycznego, przeprowadzenie badań terenowych, przygotowanie koncepcji wystawy, seansu lub innego rodzaju wydarzenia artystycznego, skonstruowanie narracji, przeprowadzenie samodzielnej kwerendy.

W niektórych sylabusach nie podano szczegółowych kryteriów oceniania:

1. *historia sztuki* (W1-KU-S1-HS03), studia I stopnia;
2. *antropologia praktyk kulturowych PUwK* (W1-KU-S2-APK03), studia II stopnia;
3. *public relations* (moduł społeczny) (W1-KU-S2-PR01), studia II stopnia;
4. *sztuka nowych mediów F* (W1-KU-S2-SNM02), studia II stopnia;
5. *warsztaty form publicystycznych PUK* (W1-KU-S2-WFP02), studia II stopnia;
6. *warsztaty projektowania narracji PUwK* (W1-KU-S2-WPN04), studia II stopnia.

W dwóch sylabusach metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się zostały określone w sposób potencjalnie wprowadzający w błąd:

1. *antropologia praktyk kulturowych PUwK* (W1-KU-S2-APK03), studia II stopnia: w sylabusie ajęć w sposobach ustalania oceny końcowej pojawia się informacja, że ocena ustalana jest na podstawie interpretacyjnej pracy pisemnej oraz aktywności na zajęciach. Z kolei w metodach i kryteriach oceniania zostaje wymieniony projekt interpretacji źródła wywołanego w ramach badań II typu prowadzonych na obrany wcześniej temat. Informacje te są niejasne, nie wiadomo, jaką przyjęto dokładnie metodę weryfikacji: pracę pisemną czy projekt interpretacji źródła.
2. *polski teatr współczesny* (W1-KU-S1-PTW04), studia I stopnia: w sylabusie zajęć pojawiają się bardzo ogłędne informacje dotyczące sposobu ustalania oceny końcowej: na ocenę końcową składają się ocena wypowiedzi ustnych w dyskusji na zajęciach 50% i ocena indywidualnej pracy z tekstem 50%. Pojawia się niepokojąca i nie podająca specyficznych szczegółów informacja o tym, że "Kwestie sporne rozstrzyga koordynator". Opis metod i kryteriów oceniania jest rozbudowany, a jednocześnie na tyle zawity, że nie spełnia kryteriów jasności, klarowności i przejrzystości i może wprowadzać studentów w błąd, a także powodować kwestie sporne między prowadzącą a studentami.

Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności. Przykładowo, efekty uczenia się przygotowujące do prowadzenia działalności naukowej zostały zawarte w sylabusie do *seminarium*

licencjackiego na studiach pierwszego stopnia: student „potrafi posługiwać się wybranymi stanowiskami i wskazówkami teoretycznymi z zakresu *nauk o kulturze* oraz merytorycznie argumentować, odwołując się do poglądów innych autorów”; „umie sformułować pytania badawcze i przeprowadzić analizę problemów związanych z rozprawą / projektem licencjackim, potrafi dobierać metody i narzędzia analityczne do badanego materiału, a także wyszukiwać i selekcjonować informacje związane z podjętym tematem”. Efekty te są weryfikowane za pomocą oceny działalności studentów w zakresie: przygotowania bibliografii rozprawy licencjackiej, opracowania konspektu rozprawy, prezentacji tez badawczych rozprawy.

W sylabusie do *seminarium magisterskiego F III* sformułowano następujące metody weryfikacji efektów uczenia się odnoszące się do samodzielnej pracy naukowej studentów: przygotowanie filmografii i bibliografii, sporządzanie konspektu pracy magisterskiej, prezentacja tez badawczych. Metody te sprawdzają umiejętności przeprowadzania „pogłębionej analizy i interpretacji zjawisk i wytworów kulturowych, jak również artystycznych z zakresu filmu i nowych mediów”; „krytycznego opracowywania wybranego tematu”; „wspierania sformułowanych tez argumentami z publikacji naukowych”. W sylabusie do *seminarium magisterskiego PUK I* wprowadzono metody weryfikacji odnoszące się do przygotowania przez studentów bibliografii rozprawy magisterskiej, opracowywania konspektu rozprawy, prezentacji tez badawczych rozprawy magisterskiej. Metody weryfikacji efektów uczenia się odnoszących się do pracy naukowej zostały zawarte również w sylabusie do zajęć *tutoring badawczy* (W1-KU-S2-TBK01) na studiach II stopnia, gdzie za pomocą oceny przygotowanego przez studentów projektu badawczego sprawdza się umiejętności badawcze studentów „w zakresie analizy prac naukowych, syntezy różnych idei i poglądów”, czy umiejętność „przeprowadzenia analizy złożonych problemów, dobierania metod i stosowania odpowiednich narzędzi badawczych”.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego na studiach pierwszego stopnia na poziomie B2 według, zaś na drugim stopniu wymaga się osiągnięcia poziomu B2+, z naciskiem na wykorzystywanie wiedzy i specjalistycznej terminologii w komunikacji.

Rezultaty procesu uczenia się osiągnięte przez studentów znajdują odzwierciedlenie w etapowych oraz końcowych pracach zaliczeniowych i egzaminacyjnych, pracach dyplomowych, a także w dokumentacji odbytych praktyk zawodowych.

Przedłożone do oceny prace zaliczeniowe z zajęć *dziedzictwo cywilizacji pozaeuropejskich, kino polskie, miasto w kulturze*, moduł do wyboru: *zmysły, komunikacja kulturowa, komunikacja multimedialna, badania archiwów kultury* oraz *najnowsze nurty badan humanistycznych* są zgodne z zapisami zawartymi w sylabusach oraz zostały poddane ocenom zgodnym z kryteriami przekazanymi wcześniej studentom. Tematyka prac zaliczeniowych, egzaminów oraz prezentacji studenckich są dostosowane do efektów sformułowanych dla danych zajęć i je weryfikuje. Do prac zostały w każdym przypadku dołączone protokoły zaliczeń i egzaminów potwierdzających osiągnięcie odpowiednich efektów uczenia się.

Prace dyplomowe, które powstają na kierunku kulturoznawstwo charakteryzują się zróżnicowanymi tematami badawczymi, z których wszystkie odpowiadają obszarowo dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*. Można wśród nich odnaleźć tematykę związaną z zagadnieniami filmoznawczymi, audiowizualnymi: w tym obszarze powstają prace opierające się na analizach twórczości filmowych, adaptacji filmowych czy badaniach zjawisk z obszaru szeroko pojmowanej kultury audiowizualnej. Na kierunku kulturoznawstwo UŚ powstają również prace poświęcone zagadnieniom artystycznym,

na przykład teatralnym lub związanym ze sztuką audiowizualną (np. Sztuka kobiet jako przestrzeń komunikacji kulturowej feminizmu socjalnego: przypadek Polski po 1989 r). Osobny zbiór stanowią prace poświęcone różnorodnym zagadnieniom społeczno-kulturowym, jak np. obrazom świata w publikacjach Świadków Jehowy czy semiotycznym aspektem kultury klubu piłkarskiego Górnik Zabrze.

W przedłożonych do oceny pracach widoczne jest szerokie wykorzystanie różnorodnych metod badawczych i analitycznych należących do instrumentarium metod kulturoznawczych, zaś w pracach poświęconych współczesnym zjawiskom społeczno-kulturowym widoczne są uzyskane na kierunku kompetencje studentów w zakresie wykonywania badań terenowych oraz analizy materiałów archiwalnych. Prace dyplomowe powstające na kierunku kulturoznawstwo UŚ odpowiadają koncepcji kształcenia specyficznej dla kierunku oraz wpisują się w dyscyplinę *nauki o kulturze i religii*.

Przedłożone dokumenty dotyczące praktyk to raporty z przebiegu praktyk zawodowych. Zawierają one opis przebiegu praktyki oraz wylistowanie efektów uczenia się, które zostały osiągnięte podczas realizacji praktyk. Zakres obowiązków w zakresie odbytych praktyk oraz oceny ze strony praktykodawców zostały zawarte w porozumieniu o organizacji praktyki zawodowej i w ankietach oceny studenckiej praktyki zawodowej. Opisy przebiegu praktyk zawodowych są bardzo obszerne i wyczerpujące. Zakres obowiązków realizowanych podczas praktyk oraz kryteria oceny przebiegu praktyk zostały dogłębnie sformułowane na podstawie oczekiwanych efektów uczenia się i dostosowane do koncepcji kształcenia oraz sylwetki absolwenta.

Na kierunku prowadzony jest również monitoring sytuacji absolwentów na rynku pracy, czym zajmuje się na poziomie ogólnouczelnianym Biuro Karier Uniwersytetu Śląskiego. Biuro prowadzi ankietowe badania losów zawodowych absolwentów Uniwersytetu Śląskiego (formuła badania zakłada realizację pomiaru po roku od ukończenia studiów). Kierunek dysponuje wynikami raportów z lat 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 i 2022/2023. Dyrekcja kierunku wykorzystuje wyniki badań do modyfikacji programu studiów biorąc jednak pod uwagę niską zwrotność ankiet oraz ich niewielką reprezentatywność.

Wyniki badań losów absolwentów wskazują na praktyczne wykorzystanie przez absolwentów wiedzy i umiejętności zdobytych w czasie studiów na rynku pracy. Badani wskazywali też na niedobór niektórych treści podczas studiów, które były od nich wymagane w pracy zawodowej, na przykład treści praktycznych. Badani wskazywali, że w programie studiów treści te powinny być zwiększone kosztem zagadnień teoretycznych, na przykład z dziedziny filozofii. Na podstawie tych głosów program studiów został wzbogacony o praktyczne zajęcia już od pierwszego semestru (np. *działalność instytucji kultury* czy *finansowanie kultury*), a nie dopiero pod koniec studiów. Wprowadzono więcej warsztatów o zastosowaniu praktycznym, jak *praktyki krytyczno-artystyczne* i *warsztaty dziennikarskie*. Studenci II stopnia mogą rozwijać własne projekty dzięki modułowi *tutoring rozwojowy*, który pomaga łączyć zainteresowania badawcze z realiami sektora kultury, często we współpracy z instytucjami spoza Uczelni.

Studenci kierunku kulturoznawstwo na Uniwersytecie Śląskim mają wiele możliwości rozwijania kompetencji badawczych poprzez konkretne inicjatywy i projekty. Przykładowo, w ramach Koła Naukowego Antropologów Kultury, studenci prowadzą badania terenowe dotyczące praktyk codziennych, tożsamości lokalnych czy przemian kulturowych na Górnym Śląsku. Ich działania obejmują zarówno wywiady jakościowe, jak i dokumentację wizualną – wyniki prezentują podczas ogólnopolskich konferencji lub w formie wystaw.

Z kolei członkowie Koła Naukowego Medioznawców analizują współczesne zjawiska medialne, takie jak narracje w serialach, obecność religii w mediach społecznościowych czy strategie komunikacyjne w kampaniach społecznych. Studenci tego koła brali udział, m.in. w organizacji ogólnopolskiej konferencji naukowej „Media i społeczeństwo” oraz współtworzyli uczelnianą publikację zbiorową poświęconą językowi współczesnych mediów.

W ramach Koła Naukowego Animacji Kultury studenci realizują badania i działania praktyczne w lokalnych instytucjach kultury – np. w Śląskim Teatrze Lalki i Aktora „Ateneum” czy w Centrum Scenografii Polskiej. Uczestniczyli także w projektach grantowych dotyczących edukacji kulturowej dzieci i młodzieży oraz organizowali warsztaty twórcze w szkołach i domach kultury.

Niektórzy studenci angażują się również w projekty badawcze finansowane ze środków uczelnianych lub ministerialnych – np. współtworzyli bazę danych do projektu „Pamięć lokalna – dziedzictwo mówione” albo analizowali przekazy audiowizualne w ramach grantu dotyczącego tożsamości regionalnej. Przykładowo, studenci kierunku zostali włączeni do zespołu badawczego w ramach grantu Narodowego Centrum Nauki (program SONATA 17). Projekt ten, zatytułowany *Procesy demokratyzacyjne w teatrach instytucjonalnych w Polsce. Procedury, mechanizmy i relacje władzy*, realizowany jest w latach 2022–2025 i stanowi przykład zaangażowania studentów w zaawansowane badania naukowe. Z kolei w ramach programu Jeden Uniwersytet – Wiele Możliwości, wykładowczyni prowadziła w roku akademickim 2023/2024 grupę projektową *kino dokumentalne – od teorii do praktyki*. Uczestnicy mieli okazję pracować nad zagadnieniami związanymi z teorią i praktyką filmu dokumentalnego, poznając różne metodologie i formy dokumentalizmu we współczesnym kinie.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Kryteria rekrutacyjne dla kierunku kulturoznawstwo na I rok studiów, nie mają charakteru selektywnego, co uniemożliwia skuteczny dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności niezbędne do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Uwzględnianie w postępowaniu rekrutacyjnym dowolnego przedmiotu z wagą 20% nie spełnia kryterium selektywności, ponieważ nie gwarantuje naboru kandydatów posiadających odpowiednie przygotowanie merytoryczne.

Kryteria rekrutacji na studia drugiego stopnia nie są selektywne: nie gwarantują selekcji kandydatów, którzy posiadaliby odpowiednią wiedzę i kompetencje na poziomie 6. PRK. w dyscyplinie przyporządkowanej do kierunku kulturoznawstwo. O przyjęcie na studia drugiego stopnia mogą ubiegać się osoby posiadające dyplom ukończenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia (licencjat, magister lub równoważny) na dowolnym kierunku. Zasady kwalifikacji nie zawierają dodatkowych specyficznych wymagań dotyczących dziedziny ukończonych studiów. Nie sprecyzowano również postępowania umożliwiającego wyrównywanie poziomu kompetencji kandydatów na II stopień studiów kierunku kulturoznawstwo.

Ponadto, system weryfikacji efektów uczenia się pozwala na bieżące śledzenie postępów studentów oraz zapewnia obiektywną ocenę stopnia realizacji zakładanych celów kształcenia. Stosowane metody są zorientowane na potrzeby studentów – dostarczają im informacji zwrotnej, wspierają aktywność w procesie nauczania oraz umożliwiają kompleksową ocenę zdobytej wiedzy i umiejętności, w tym przygotowania do działalności naukowej lub udziału w niej.

Osiągnięcie efektów uczenia się potwierdzają m.in. prace zaliczeniowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, aktywność naukowa i artystyczna studentów, a także dane o ich dalszej edukacji i sytuacji zawodowej po ukończeniu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

1. Zaleca się doprecyzowanie kryteriów rekrutacyjnych dla kierunku kulturoznawstwo studiów I stopnia w taki sposób, aby miały one charakter bardziej selektywny i umożliwiały wybór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności istotne z punktu widzenia zakładanych efektów uczenia się.
2. Zaleca się wprowadzenie bardziej selektywnych kryteriów rekrutacyjnych na studia drugiego stopnia kierunku kulturoznawstwo, które pozwolą na przyjęcie kandydatów posiadających wiedzę i kompetencje zgodne z poziomem 6. PRK w dyscyplinie właściwej dla tego kierunku.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Zajęcia na kierunku kulturoznawstwo są prowadzone przez 43 pracowników badawczo-dydaktycznych oraz trzech pracowników dydaktycznych. Wykładowcy z grupy badawczo-dydaktycznej prowadzący zajęcia na kierunku kulturoznawstwo są aktywni naukowo w dyscyplinach takich jak: *nauki o kulturze i religii*, *nauki o sztuce* oraz *literaturoznawstwo*. Znaczna część tej kadry (36 osób) jest afiliowana przy Instytucie Nauk o Kulturze Uniwersytetu Śląskiego.

Wśród osób prowadzących zajęcia na kierunku dominują pracowniczki i pracownicy zatrudnieni na stanowisku profesora Uniwersytetu Śląskiego – stanowisko to zajmuje 21 osób. Kadre dydaktyczną uzupełniają także profesorowie oraz adiunkci, zarówno posiadający stopień doktora habilitowanego, jak i doktora.

Zajęcia na kierunku kulturoznawstwo prowadzą także doktorantki i doktoranci Szkoły Doktorskiej UŚ, specjalizujący się w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*. Ponadto do współpracy zapraszani są eksperci i ekspertki spoza kadry badawczo-dydaktycznej oraz dydaktycznej, również spoza Uniwersytetu Śląskiego. Osoby te najczęściej prowadzą zajęcia o charakterze praktycznym,

m.in. w ramach modułu *organizacja kultury* (studia I stopnia), *kulturoznawca w instytucjach kultury*, *finansowanie kultury czy badanie archiwów kultury* (studia II stopnia).

Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia związane z dyscypliną *nauki o kulturze i religii* posiadają aktualny i udokumentowany dorobek naukowy oraz szerokie doświadczenie zawodowe w zakresie tej dyscypliny, co umożliwia prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji badawczych. Dokonuje się obsady zajęć zgodnie z kompetencjami, dorobkiem i doświadczeniem badawczym osób prowadzących zajęcia. W programie zajęć znajdują się moduły prowadzone przez uznanych specjalistów, w tym osoby, które jako pierwsze rozwijały w Polsce badania w obszarach, w których obecnie prowadzą zajęcia – medioznawców, filmoznawców, teatrologów i teoretyków kultury. Kierunek kulturoznawstwo na UŚ odznacza się pod tym względem szczególną swoistością i zachowaniem związku pomiędzy badaniami naukowymi a dydaktyką.

W programie zajęć dużo miejsca zajmują autorskie moduły, czyli zajęcia dydaktyczne projektowane przez pracowników badawczo-dydaktycznych w oparciu o własne badania. Na kierunku kulturoznawstwo mają one często formę kierunkowych modułów fakultatywnych. Służą one jakości dydaktyki, ponieważ umożliwiają studentom bezpośredni kontakt z najnowszymi wynikami badań i ich omówienie z ekspertami. Dodatkowo sprzyjają rozwijaniu indywidualnych zainteresowań naukowych studentów i łączą dydaktykę z aktualnymi projektami badawczymi.

Na kierunku wprowadza się także elastyczne moduły, czyli zajęcia zaprojektowane w otwartej formule, która umożliwia prowadzącym dostosowywanie treści do własnych zainteresowań i aktualnych badań. Dzięki temu, jak w przypadku modułu *audialność* na studiach II stopnia, moduły te są wypełniane autorskimi, aktualnymi treściami badawczymi.

Na kierunku prowadzone są również tutoring i badawcze: indywidualne lub kameralne zajęcia, w których studentki i studenci II stopnia pracują pod opieką naukowców i naukowców nad rozwojem własnych zainteresowań badawczych. Ich celem jest wsparcie w wyborze tematów, metod i kierunków działań naukowych. Ta nowatorska forma dydaktyki opiera się na spersonalizowanym podejściu, integruje nauczanie z rzeczywistym procesem badawczym i umożliwia studentom współtworzenie wiedzy.

Analiza stosowanych na zajęciach dydaktycznych metod dydaktycznych oraz sposobów weryfikacji efektów uczenia się nie pozostawia wątpliwości co do wysokich, a wręcz ponadprzeciętnych kompetencji dydaktycznych większości osób prowadzących zajęcia na kierunku kulturoznawstwo. Wynika to w dużej mierze z ogromnego i wieloletniego doświadczenia zawodowego kadry wykładowej na kierunku, z silnego powiązania badań z dydaktyką, ale również z polityki kadrowej kierunku i ogólnie - Uczelni - wyposażających dydaktyków w kompetencje i wiedzę służące ciągłemu doskonaleniu w zakresie umiejętności dydaktycznych, również w zakresie posługiwania się metodami i technikami kształcenia na odległość. Kierunek korzysta w tym zakresie z doskonałej infrastruktury w postaci ogólnouczelnianych projektów realizowanych przez UŚ pozwalających przygotowywać dobrą ofertę szkoleniową dla pracowników prowadzących zajęcia. W ostatnich latach były to Zintegrowany Program Rozwoju Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, realizowany od 1 października (2018 - 2023), program Jeden Uniwersytet – Wiele Możliwości, program DUO – Uniwersytet Śląski uczelnią dostępną, uniwersalną i otwartą oraz UNIWERS-US Kadra Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach dla projektowania uniwersalnego.

Na kierunku kulturoznawstwo w ostatnich latach realizowano wiele wyjazdów stażowych dla pracowników oraz grantów dydaktycznych (Erasmus, POWER), co zdecydowanie wpłynęło na podniesienie kompetencji dydaktycznych pracowników.

Na kierunku realizuje się wydarzenia sprzyjające wytwarzaniu innowacji dydaktycznych. Na przykład w maju 2024 roku, podczas V Dni Kulturoznawstwa i Kultur Mediów, zrealizowano szereg nowatorskich inicjatyw dydaktycznych, które stały się przykładem owocnej współpracy między społecznością akademicką a interesariuszami zewnętrznymi kierunków. Studenci, absolwenci oraz kadra naukowo-dydaktyczna wspólnie podejmowali działania z przedstawicielami szkół średnich, instytucji kultury, praktykami z branży oraz pracownikami Akademii Muzycznej. Wydarzenie było również okazją do zaprezentowania wyników studenckich badań prowadzonych pod opieką nauczycieli akademickich – m.in. w ramach kół naukowych i zespołów projektowych – oraz do wymiany doświadczeń i poglądów z potencjalnymi kandydatami na studia.

Stosunek liczby studentek i studentów kierunku kulturoznawstwo (159 osób) do liczby prowadzących zajęcia zapewnia warunki do prawidłowej realizacji procesu dydaktycznego. 92% godzin zajęć na studiach pierwszego stopnia i 95% na studiach drugiego stopnia kierunku kulturoznawstwo jest prowadzone przez nauczycielki i nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

Pomimo odpowiedniego stosunku liczby studentów do osób prowadzących zajęcia, problemem pozostaje niedostateczna liczba zatrudnionych specjalistów w kluczowych dla kierunku obszarach, takich jak filmoznawstwo, wiedza o mediach, komunikacja medialna oraz estetyka miasta i design. Utrzymujące się zainteresowanie specjalnościami *filmoznawstwo, kultury wizualne: fotografia, film, media i komunikacja medialna* sprawia, że pracowniczki i pracownicy prowadzący zajęcia w tych zakresach realizują znaczną liczbę nadgodzin, a część zajęć prowadzona jest przez osoby zatrudnione na umowy cywilnoprawne. W roku akademickim 2023/2024 w Instytucie Nauk o Kulturze nie ogłoszono konkursów na nowe etaty badawczo-dydaktyczne (jeden zaplanowano na rok 2024/2025). Władze Uczelni zgodziły się jednak na przeszerokowanie jednej z osób do grupy dydaktycznej, co umożliwiło zwiększenie obciążenia dydaktycznego.

Generuje to dużą nierównowagę pomiędzy poszczególnymi wykładowcami w zakresie obciążeń godzinowych. Wielu pracowników realizuje znaczną liczbę nadgodzin. Dyrekcja kierunku kulturoznawstwo przydzielając pracownikom dydaktycznym obciążenia godzinowe nie przekracza jednak określonego w zarządzeniu 155/2023 Rektora UŚ limitu rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych. Nie zmienia to jednak faktu, że od lat na kierunku występują nierówności między pracownikami w obciążeniach czasem i obowiązkami wynikającymi z zadań dydaktycznych.

Podczas wizytacji pracownicy nie zgłaszali problemów związanych z nadmiarowymi godzinami dydaktycznymi, przyznawali, że są wynagradzani za pracę nadmiarową, zaś obciążenia godzinowe są z nimi wcześniej ustalone i przydzielane za ich zgodą. Kierownictwo kierunku kulturoznawstwo zgłaszało natomiast zapotrzebowanie kadrowe, wskazując na fakt, że w kwestii zatrudniania nowych pracowników dydaktycznych kierunek jest zależny od decyzji rektora. Kierownictwo deklaruje, że nie ustaje w zgłaszaniu zapotrzebowania kadrowego władzom Uczelni i aktywnie działa w sprawie większego zrównoważenia obciążeń godzinowych na kierunku.

Na kierunku kulturoznawstwo prowadzony jest monitoring realizacji efektów uczenia się, w tym zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Analiza wyników sesji egzaminacyjnej opiera się na danych z systemu USOS, ze szczególnym uwzględnieniem

przypadków, w których średnia ocen z danego sposobu weryfikacji efektów zbliża się do wartości granicznych (2,0 lub 5,0).

Nauczyciele akademicki na kierunku kulturoznawstwo są wyznaczani do prowadzenia zajęć w oparciu o swoje kompetencje, doświadczenie i zainteresowania badawcze. Pomimo braków kadrowych dyrekcji kierunku udało się obsadzić zajęcia w najlepszy możliwy sposób zgodnie z wymogami programu studiów.

Nauczycielki i nauczyciele akademicki związani z ocenianym kierunkiem uczestniczyli w różnorodnych szkoleniach podnoszących kompetencje dydaktyczne. Obejmowały one zarówno nowoczesne metody nauczania, jak i narzędzia cyfrowe wykorzystywane w praktyce akademickiej, w tym sztuczną inteligencję, platformę Microsoft Teams czy technologie informacyjno-komunikacyjne. Szkolenia dotyczyły również spersonalizowanego podejścia do kształcenia, tutoringu oraz uniwersalnych metod dydaktycznych, uwzględniających różnorodne potrzeby studentów. Szczególną wagę przywiązano do przygotowania kadry do pracy ze studentami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi – w tym z niepełnosprawnościami czy zaburzeniami psychicznymi – oraz do rozwijania umiejętności komunikacyjnych i wspierania dobrostanu w procesie dydaktycznym.

Na kierunku kulturoznawstwo w ramach corocznej oceny jakości kształcenia, z której sporządza się raport z oceny kierunku studiów w zakresie jakości kształcenia sporządza się, między innymi, analizę jakości kadry dydaktycznej (na podstawie ankiet studenckich) oraz uwzględnia się także wyniki hospitacji zajęć. Hospitacje są przeprowadzane w każdym roku akademickim, sporządzane są raporty z hospitacji, na ich podstawie formułowane są dobre praktyki w zakresie dydaktyki, jak również formułowane są zalecenia. Na kierunku stosuje się różne rodzaje hospitacji, np. hospitacje kontrolne, hospitacje o charakterze doskonalącym, tzw. koleżeńskie.

Wyniki oceny publikowane w raporcie z oceny kierunku studiów w zakresie jakości kształcenia są poddawane analizie na poziomie wydziału przez władze dziekańskie, następnie analizowane przez Biuro Jakości Kształcenia i stają się podstawą uniwersyteckiego Raportu z Oceny Jakości Kształcenia. Odbывают się również na bieżąco spotkania z kadrą i studentami. Przeprowadzane są na bieżąco oceny okresowe nauczycieli akademickich. Co roku przeprowadzane są także ankiety studenckie za pośrednictwem systemu USOS. Komentarze studentów i prowadzących, zarówno te z pytań otwartych, jak i uwagi ogólne, są analizowane jako część procesu oceny zajęć. Wyniki ankiet są omawiane na posiedzeniach Rady Dydaktycznej, gdzie zwraca się uwagę, m.in. na przypadki budzące wątpliwości oraz na frekwencję odpowiedzi. W razie niepokojących wyników, omawia się je indywidualnie z danym wykładowcą. Studenci mają możliwość oceny każdego kursu, a od roku akademickiego 2022/2023 nauczyciele również mogą wyrazić opinię o współpracy z grupami. Biuro Jakości Kształcenia i Analiz Strategicznych monitoruje strukturę ankiety i sposób prezentacji wyników. W roku 2024/2025 w portalu pracownika wprowadzono nowe narzędzie – oprócz danych liczbowych uwzględnia ono także interpretację ogólnych wyników.

Analiza wyników sesji egzaminacyjnej w roku akademickim 2023/24 potwierdza, że system weryfikacji efektów uczenia się działa prawidłowo i pozwala na identyfikowanie zarówno obszarów o wysokiej skuteczności dydaktycznej, jak i tych wymagających dodatkowej uwagi. Wysokie średnie ocen w seminariach i zajęciach specjalnościowych wskazują na dobrą realizację efektów w zaawansowanych modułach, natomiast objęcie słabiej ocenionych zajęć dodatkowym monitorowaniem świadczy o właściwej reakcji kierunku i dbałości o jakość kształcenia.

Ocena wyników ankiet wskazuje na generalnie wysoki poziom satysfakcji studentów i studentek z zajęć, co potwierdza jakość prowadzonego kształcenia oraz zaangażowanie kadry. Szczególnie doceniane są jasne wymagania, atmosfera i przydatność zajęć w procesie dyplomowania. Jednocześnie odnotowano niewielką liczbę modułów z niższymi ocenami, co stanowi sygnał do dalszej obserwacji i ewentualnego wsparcia dydaktycznego. Zgłoszone incydenty dotyczące obraźliwych komentarzy i zaniżania ocen przez wybrane grupy studentów wskazują na potrzebę monitorowania rzetelności procesu ankietowania i wypracowania mechanizmów ograniczających tego typu zjawiska.

Działania podjęte przez dyrekcję kierunku w odniesieniu do najniżej ocenionych zajęć:

1. przeprowadzono wyjaśniające rozmowy z osobami prowadzącymi zajęcia;
2. w jednym przypadku poinformowano osoby studiujące o możliwości złożenia zażalenia do władz dziekańskich i rektorskich (działania te zostały podjęte i wciąg są w toku);
3. przypadek komentarzy i zachowań o charakterze hejtu został poruszony w trakcie spotkania opiekuna roku z osobami studiującymi na roku, na którym miał miejsce.

Polityka kadrowa Uniwersytetu Śląskiego została zaprojektowana w sposób zgodny z europejskimi standardami HRS4R, kładąc nacisk na transparentność, równe traktowanie i wspieranie rozwoju kadry na różnych etapach kariery. Jej założenia odpowiadają wymogom jakościowym – promują wysoką jakość pracy, kulturę organizacyjną opartą na szacunku i zaufaniu, a także działania na rzecz równości i różnorodności. Deklarowane zasady stanowią solidną podstawę do budowania stabilnego i przyjaznego środowiska pracy, sprzyjającego efektywności i atrakcyjności zatrudnienia. Rozwiązani przyjęte w polityce kadrowej Uniwersytetu Śląskiego spełniają standardy jakości w obszarze zarządzania personelem akademickim. Wyraźne rozdzielenie odpowiedzialności (prorektor ds. nauki – polityka w dyscyplinach, rektor – rozwój zawodowy i rekrutacja) zapewnia klarowność i przejrzystość procesów. System motywacyjny, oparty na wspieraniu awansu naukowego, aplikowaniu o fundusze i rozwijaniu współpracy, sprzyja podnoszeniu jakości badań i umiędzynarodowieniu kadry. Utrzymanie wyróżnienia HR Excellence in Research potwierdza zgodność z europejskimi standardami w zakresie transparentności, równości i wspierania rozwoju badaczy, wzmacniając prestiż i wiarygodność uczelni.

Na Uniwersytecie Śląskim funkcjonują jasno określone zasady dotyczące rozwiązywania konfliktów, reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, a także przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy wobec kadry dydaktycznej. Uczelnia zapewnia również odpowiednie formy wsparcia dla osób poszkodowanych. Zgłoszenia mogą być kierowane zarówno do bezpośrednich przełożonych, takich jak dziekani, dyrektorzy czy kierownicy, jak i do specjalnie powołanych osób i zespołów. W tym kontekście szczególnie istotne są działania podejmowane przez rzecznika praw i wartości akademickich, rzecznika praw studenta i doktoranta, komisję ds. równości i różnorodności oraz pełnomocniczkę ds. przeciwdziałania molestowaniu seksualnemu. Na Uczelni obowiązuje także Polityka antymobbingowa oraz wdrożona została procedura zgłaszania naruszeń, określona w regulaminie zgłoszeń wewnętrznych. Zgłoszenia można kierować również za pośrednictwem stron internetowych przypisanych konkretnym osobom lub jednostkom.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Kształceniu na kierunku kulturoznawstwo realizowane jest w salach wykładowych oraz ćwiczeniowych wyposażonych w projektory multimedialne, rzutniki i nagłośnienie oraz tablice tradycyjne. W gabinetach nauczycieli akademickich odbywają się konsultacje indywidualne. Pomagają one w pogłębianiu wiedzy oraz umiejętności badawczych, pomocy w analizie trudnych zagadnień, zaliczaniu nieobecności, przekazywaniu informacji zwrotnej o wynikach egzaminów i zaliczeń. Studenci kierunku kulturoznawstwo korzystają również z pracowni informatycznej.

Infrastruktura informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, pomoce i środki dydaktyczne są sprawne, nowoczesne, odpowiadające aktualnie używanym w działalności naukowej oraz w większości umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych. Uczelnia dysponuje aktualnym specjalistycznym oprogramowaniem wykorzystywanym podczas zajęć.

Lokalizacja biblioteki w gmachu ogólnouczelnianym, liczba, wielkość i rozkład pomieszczeń bibliotecznych, ich wyposażenie techniczne, liczba miejsc w czytelni, udogodnienia dla użytkowników, godziny otwarcia zapewniają warunki do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej i cyfrowej. Centrum Informacji Naukowej i Biblioteka Akademicka (CINiBA) jest otwarta od poniedziałku do soboty w godzinach 8.00-20.00 oraz w sobotę w godzinach 10.00-18.00.

Czytelnia z informacją naukową dysponuje wieloma miejscami pracy. Czytelnicy biblioteki mają również do dyspozycji urządzenia peryferyjne: skaner, kopiarki i drukarki, za pomocą których mogą powielić potrzebne im materiały.

Uczelnia wprowadziła zasady korzystania z infrastruktury, które korespondują z przepisami BHP, w tym z odpowiednimi przepisami bezpieczeństwa pożarowego oraz sanitarno-epidemiologicznego.

Studenci mają w Uczelni dostęp do sieci bezprzewodowych (w różnych częściach kampusu oraz EDUROAM), mogą też poza godzinami zajęć, m.in. w celu wykonywania zadań i realizacji projektów korzystać z pomieszczeń dydaktycznych, znajdującego się w pracowniach komputerowych sprzętu IT oraz oprogramowania.

Infrastruktura, w tym pomieszczenia dydaktyczne, biblioteka, części wspólne i sanitariaty, jest w pełni dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Budynek jest wyposażony w windy i jest wolny od barier architektonicznych. Stanowiska komputerowe umożliwiają osobom ze specjalnymi potrzebami, zarówno poruszających się na wózkach inwalidzkich (dostęp fizyczny do stanowisk), jak z innymi potrzebami np. specjalistyczne oprogramowanie dla osób niedowidzących i niewidomych; pętle indukcyjne dla zaburzeń słuchu.

Zasoby biblioteki Uniwersytetu Śląskiego obejmują kilkanaście tysięcy tytułów. Księgozbiór obejmuje wszystkie tytuły zalecane w sylabusach w wykazach lektur umieszczonych w kartach zajęć realizowanych na kierunku. Księgozbiór dostępny jest w formie tradycyjnej oraz w uzasadnionych przypadkach w formie elektronicznej. Prenumerowane są aktualne czasopisma. Uczelnia zapewnia dostęp do podręczników i czasopism naukowych w wersji cyfrowej, zapewnia także wirtualne bazy danych. Biblioteka posiada sprzęt i oprogramowanie umożliwiające dostosowanie materiałów do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Uczelnia posiada procedurę przeglądu, oceny i weryfikacji infrastruktury dydaktycznej i naukowej, umożliwiającą bieżące prowadzenie analizy i monitoringu potrzeb materialnych. Nauczyciele akademicki, którzy prowadzą zajęcia mają obowiązek przekazać koordynatorowi nadzorującemu proces dydaktyczny na danym kierunku studiów uszczegółowienia dotyczące nabycia bądź rozszerzenia zasobów materialnych, które są konieczne do prawidłowej realizacji zajęć dydaktycznych. Studenci mogą zgłaszać zapotrzebowanie materialne i infrastrukturalne. Oceny zasobów bibliotecznych dokonuje dyrektor. Osoba nadzorująca proces dydaktyczny na danym kierunku zbiera informacje przekazane przez prowadzących zajęcia i weryfikuje ich słuszność i zgodność z literaturą podstawową z kart zajęć. Przy ocenie infrastruktury dydaktycznej i naukowej prowadzi się również badania ankietowe.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Infrastruktura jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Działalność instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Uczelnia współpracuje w zakresie projektowania i realizacji programu studiów na kierunku kulturoznawstwo, jest zgodna z koncepcją i celami kształcenia oraz wynikającymi z nich obszarami działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwymi dla kierunku. Zasięg współpracy koncentruje się głównie na mieście Katowice i regionie, jej zakres jest zróżnicowany, głównie skupiony na oferowaniu miejsc praktyk zawodowych dla studentów oraz współpracy w zakresie doskonalenia programu studiów.

Z analizy zasięgu działalności podmiotów otoczenia społeczno-gospodarczego wynika, że studenci ocenianego kierunku mają, poprzez m.in. odbywanie praktyk zawodowych, możliwość nabycia wiedzy i umiejętności pożądaných na lokalnym rynku pracy. Zakres funkcjonowania przedsiębiorstw i instytucji, z którymi współpracuje Uczelnia w ramach kierunku kulturoznawstwo, odzwierciedla misję Uczelni, realizowaną koncepcję kształcenia i nadaje kształt zakładanym celom związanym z potrzebami regionalnej gospodarki. Podmioty otoczenia społeczno-gospodarczego (przedsiębiorstwa i instytucje), z którymi współpracuje Uczelnia w ramach ocenianego kierunku, reprezentują zróżnicowane spektrum działalności sektora publicznego, prywatnego i społecznego

wraz z rozbudowaną współpracą międzysektorową - np. Muzeum Miejskie w Tychach, Katowice Miasto Ogrodów, Górnośląski Klaster Kreatywny, Portal Histmag, Dwutygodnik Kulturalny ArtPapier.

Władze Uczelni zawarły umowy o stałej współpracy obejmujące zróżnicowany i kompleksowy jej zakres. Umowy zawierają m.in. zapisy odnoszące się do opiniowania programów studiów, co przekłada się na realny wpływ konkretnych podmiotów na kształtowanie sylwetki absolwenta ocenianego kierunku. Ten rodzaj współpracy potwierdzony został dokumentami w formie pisemnych opinii, ocen oraz zgłaszanych propozycji przedstawionymi do wglądu podczas wizytacji.

Wiodące obszary współpracy Uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym to przede wszystkim realizacja praktyk zawodowych, wizyty studyjne m.in. w administracji publicznej – Miasto Katowice, angażowanie praktyków do prowadzenia zajęć dydaktycznych. Studenci ocenianego kierunku określili, że realizacja praktyk jest największym obszarem współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w sferze ustalania programów, celów i efektów, jakie powinni osiągnąć praktykanci, a następnie przyszli absolwenci ocenianego kierunku. Proces wymiany poglądów, poszukiwanie najbardziej pożądanых cech, kompetencji oraz kwalifikacji pracowników dokonuje się najczęściej w trakcie nieformalnych rozmów, hospitacji lub podsumowań praktyk.

Podczas wizytacji nie zidentyfikowano prac etapowych oraz dyplomowych, które byłyby wynikiem współpracy Uczelni z przedsiębiorcami lub powstawały na zlecenie pracodawców. Wartym przemyślenia byłoby umożliwienie pracodawcom zlecenie zapotrzebowania na prace dyplomowe, odpowiadające konkretnym problemom badawczym.

Uczelnia zawarła z wieloma sygnatariuszami porozumienia obrazujące partnerstwo lokalne na rzecz promocji mobilności zawodowej na rynku pracy. Dzięki temu Uczelnia może w ciągły sposób monitorować potrzeby rynku pracy i aktualną ofertę zatrudnienia oraz doskonalić i poszerzać kwalifikacje zawodowe oraz kompetencje studentów. Współpraca ta umożliwia wymianę doświadczeń, a także dokonywanie analiz podmiotów odpowiedzialnych za lokalny rynek pracy.

Długotrwała współpraca Uczelni z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego umożliwia właściwą selekcję i dobór podmiotów, z którymi współpracuje Uczelnia w ramach ocenianego kierunku, pozwala zorganizować zestawienie kilkudziesięciu pracodawców - przedsiębiorców, którzy są w stanie zagwarantować studentom należyty przebieg realizacji programu praktyk. Współpraca z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego odbywa się przez cały proces kształcenia, uwzględniając wymiar doradztwa zawodowego, wchodzenia studenta na rynek pracy, a zwieńczona jest monitoringiem losów absolwentów. W tym ostatnim obszarze jednostką prowadzącą współpracę jest Uczelniane Biuro Karier.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Występuje różnorodne i liczne partnerstwo Uczelni, podmiotów i instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego. Podmioty sektora publicznego, prywatnego i społecznego, posiadające heterogeniczne struktury zatrudnienia umożliwiają praktykantom poznanie rynku pracy. Kształcenie, którego celem jest zapewnienie dostępu do kadr na lokalnym i regionalnym rynku pracy sprawiło, że długotrwałe partnerstwo z przedsiębiorstwami jest właściwie prowadzone, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom zarówno studentów, jak i pracodawców. Obszar i działania podmiotów współpracujących z władzami Uczelni prowadzącej kierunek, umożliwiają kształcenie studenta i kształtowanie sylwetki absolwenta dobrze poruszającego się w realiach rynku pracy, zgodnie z przyjętymi celami kształcenia. Intencją niektórych interesariuszy, przyjmujących studenta na praktyki zawodowe, jest stworzenie zasobów kadrowych pod konkretne stanowiska w swoim podmiocie. Opiniowanie przez interesariuszy zewnętrznych programów studiów, zapewnianie studentom możliwości odbywania praktyk zawodowych, wizyt studyjnych oraz kooperacja Władz Uczelni z podmiotami odpowiedzialnymi za profilowanie lokalnego i regionalnego rynku pracy, zawierająca jego pogłębione analizy, pozwalają na ciągły monitoring i modyfikacje programu studiów i zakładanych efektów uczenia się. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest dobra i daje wymierne efekty w procesie nauczania i umożliwia kreowanie sylwetki absolwenta pożądanego na rynku pracy. Rozpiętość organizacyjna otoczenia społeczno-gospodarczego, z którym w sposób ciągły współpracują władze Jednostki prowadzącej oceniany kierunek, umożliwia niezwłoczne reagowanie na zmiany zachodzące na rynku pracy. Pozwala także na właściwy wybór miejsc odbywania praktyk, racjonalnych ram współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, wspólnego ustalania efektów uczenia się. Ankiety wśród studentów i pracodawców połączone z badaniami losów absolwentów i uzupełnione o opinie otoczenia społeczno-gospodarczego na temat jakości kształcenia dają perspektywę dopasowania treści programu dydaktycznego, który jest adekwatny do potrzeb zmieniającego się rynku pracy.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Dążenie do umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku kulturoznawstwo realizowane jest przede wszystkim przez mobilność studencką oraz realizację projektów międzynarodowych.

Mobilność studentów kulturoznawstwa realizowana jest głównie w ramach umów bilateralnych, przede wszystkim programu Erasmus+. Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Śląskiego współpracuje obecnie z 44 uczelniami partnerskimi w ramach tego programu. Studentki i studenci są na bieżąco informowani oraz aktywnie zachęceni do udziału w mobilności – zarówno poprzez coroczne spotkania informacyjne, jak i komunikaty publikowane na stronie internetowej Wydziału, w mediach społecznościowych oraz za pośrednictwem Biura Wymiany Międzynarodowej. Studenci i studentki kulturoznawstwa zakwalifikowani do programu Erasmus+ mogą liczyć na wsparcie kadry badawczo-dydaktycznej i administracyjnej Uniwersytetu Śląskiego. Pomoc udzielana jest zarówno na etapie przygotowań i kompletowania dokumentów, jak i podczas samego pobytu za granicą oraz przy jego rozliczaniu. W organizację wyjazdów aktywnie włączają się również Biuro Wymiany Międzynarodowej oraz Uczelniany Koordynator Programu Erasmus+, co gwarantuje sprawną obsługę całego procesu.

Ważnym elementem jest dostęp do literatury obcojęzycznej, szczególnie anglojęzycznej, która coraz częściej wykorzystywana jest podczas przygotowywania prac dyplomowych i omawiana na seminariach.

Studenci i pracownicy angażują się w projekty międzynarodowe, na przykład w ramach konsorcjum Transform4Europe, a także mają okazję uczestniczyć w wykładach prowadzonych przez zagranicznych profesorów. Kompetencje językowe kadry są regularnie podnoszone poprzez kursy i szkolenia, a także przez prowadzenie zajęć i udział w stażach zagranicznych oraz prestiżowych stypendiach, co wzbogaca ich doświadczenie dydaktyczne.

Ponadto rozwijane są merytoryczne i naukowo-dydaktyczne kompetencje pracowników dzięki uczestnictwu w międzynarodowych projektach, które mają bezpośredni wpływ na treści nauczania.

Kierownictwo kierunku i wybrani pracownicy uczestniczą również w spotkaniach z zagranicznymi ośrodkami akademickimi, by wymieniać się doświadczeniami i poznawać nowe rozwiązania w dydaktyce.

W 2024 roku Uczelnia pozyskała środki finansowe na realizację projektu Rozwój umiędzynarodowienia Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach poprzez sojusz Transform4Europe. Planowany okres realizacji to 01.10.2024 – 30.06.2026, a dofinansowanie wynosi: 1 748 793,64 zł. Celem projektu jest rozwój umiędzynarodowienia Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Realizacja projektu poprawi jakość kształcenia na Uniwersytecie Śląskim, dając pracownikom i studentom szansę na zdobycie międzynarodowego doświadczenia poprzez pracę w zespołach i wspólne działania edukacyjne. Projekt wzmocni pozycję Uczelni w europejskim sojuszu Transform4Europe i zwiększy jej możliwości współpracy z różnorodnym kulturowo i językowo środowiskiem, wykraczającym poza sojusz.

Studenci kulturoznawstwa mają możliwość uczestniczenia w licznych pozaprogramowych wykładach, warsztatach i seminariach prowadzonych w języku angielskim przez nauczycieli akademickich z zagranicznych ośrodków. W ostatnim czasie odbyły się m.in. wykłady dotyczące muzyki filmowej, związków sztuki ze sztuczną inteligencją czy współczesnych debat wokół sztuki wizualnej. Zorganizowano także seminaria i warsztaty poświęcone kulturze rdzennej, prowadzone przez znanego teatrologa i lidera kulturowego.

Ponadto w ramach projektów badawczo-dydaktycznych studenci i doktoranci mieli możliwość uczestniczenia w zajęciach i konsultacjach dotyczących historii i współczesności przestrzeni miejskich,

nowych podejść materialistycznych czy roli dźwięku w kształtowaniu środowiska. Zajęcia te nie tylko wspierały prace dyplomowe i badawcze, ale także rozwijały kompetencje w zakresie łączenia refleksji humanistycznej z praktyką społeczną i artystyczną.

Prowadzone są okresowe oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu współpracy z uczelniami zagranicznymi. Wyniki tych przeglądów są publikowane w raportach z oceny kierunku studiów w zakresie jakości kształcenia. W raporcie z oceny kierunku studiów w zakresie jakości kształcenia za rok akademicki 2023/24 wpisano wnioski z ostatniej oceny w postaci najważniejszych zadań do realizacji w bieżącym roku akademickim: "wzmocnienie współczynnika umiędzynarodowienia poprzez organizację zajęć i wykładów prowadzonych w języku angielskim przez pracowniczki i pracowników zagranicznych ośrodków akademickich".

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

System wsparcia studentów kierunku kulturoznawstwo w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach przyjmuje różnorodne formy, jest kompleksowy, stały, systematyczny i ma charakter wielowymiarowy. Uczelnia zapewnia studentom wsparcie na każdym etapie studiowania na wielu płaszczyznach, w tym dydaktycznej, organizacyjnej, socjalno-bytowej oraz oferuje szeroki wachlarz wsparcia z zakresu bezpieczeństwa i przeciwdziałania przemocy, w tym wsparcia psychologicznego

w przypadkach kryzysów incydentalnych. W Uniwersytecie Śląskim w Katowicach ze szczególną dbałością oferuje się wsparcie dla grup studentów ze specjalnymi potrzebami.

Podczas pierwszych dni studiowania studenci kulturoznawstwa uczestniczą w dniach adaptacyjnych. Podczas organizowanych spotkań studenci pierwszorzeczni otrzymują wszelkie informacje dotyczące organizacji studiów, specyfiki studiowania oraz zasad *savoir vivre*. Podczas inicjatywy organizowane są spotkania z przedstawicielami Wydziału, opiekunami roku, pełnomocnikami dziekana, pracownikami administracji akademickiej (np. pracownicy dziekanatu, przedstawiciele Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych) oraz z samorządem studenckim. Organizowane jest również szkolenie z praw i obowiązków studenta, szkolenie BHP i szkolenie z obsługi systemów wykorzystywanych przy kształceniu zdalnym.

Regulamin studiów Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach konstytuuje prawa i obowiązki studenta oraz doprecyzowuje ustawowe formy wsparcia, takie jak system socjalny, urlopy i indywidualizacja kształcenia. Regulamin studiów uwzględnia rozwiązania składające się na wsparcie studentów ze specjalnymi potrzebami (np. rozwiązania przewidziane dla studentek w ciąży, studentów będących rodzicami, studentów z niepełnosprawnościami, studentów znajdujących się w przejściowo ciężkiej sytuacji życiowej). Przewidziane są również rozwiązania w zakresie potrzeb indywidualnych, takie jak indywidualne ustalenie sposobów realizacji efektów uczenia się, indywidualne ustalanie terminów i sposobów weryfikacji efektów uczenia się, które wypełniają intencję indywidualnej organizacji studiów. Ponadto w Uczelni studenci mogą ubiegać się o indywidualne dostosowanie studiów i indywidualny tok studiów.

Wartym wyróżnienia są starania Uniwersytetu w dostosowywaniu procesu dydaktycznego dla studentów ze specjalnymi potrzebami w celu wyrównywania szans edukacyjnych. Studenci mogą liczyć na wsparcie asystenta dydaktycznego, bezpłatne wypożyczanie sprzętu, udział w licznych szkoleniach i warsztatach oraz dwóch specjalnych pracowników – koordynatora administracyjnego dostępności oraz koordynatora merytorycznego ds. dostępności.

Uniwersytet realizował projekt „DUO – Uniwersytet Śląski uczelnią dostępną, uniwersalną i otwartą”, który pozwolił na zwiększenie zakresu dostępności, poziomu otwartości i uniwersalności oferowanego wsparcia. Dzięki działaniom podejmowanym w ramach projektu podjęto szereg działań, w tym skierowanych do pracowników Uczelni, np. warsztaty z języka migowego, metod dydaktycznych przy pracy z osobami w spektrum autyzmu, utworzono pokoje wyciszeń, utworzono Centrum Projektowania Uniwersalnego. Centrum podejmuje działania w zakresie konsolidacji wiedzy, kompetencji i umiejętności tak, by oferowane studentom wsparcie było dostępne dla wszystkich niezależnie od posiadanych niepełnosprawności, atypowości czy innych niedogodności mogących wpływać na równe szanse studiowania. W ramach Centrum działa Pracownia Projektowania Uniwersalnego, w której pracownicy dydaktyczni stale podnoszą swoje kompetencje w zakresie pracy z osobami z niepełnosprawnościami i szczególnymi potrzebami edukacyjnymi. Przykładem funkcjonowania Pracowni jest przygotowanie specjalistycznych rekomendacji do realizacji zajęć na kierunku kulturoznawstwo z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego.

W Uniwersytecie dostępna jest bezpłatna aplikacja mobilna „Bezpieczny UŚ”, zawierająca takie komponenty, jak mapa kampusu i wyszukiwarka informacji o oferowanym wsparciu i wszelkich informacjach przydatnych z perspektywy studenckiej. Ponadto w aplikacji dostępny jest tzw. panic button stanowiący innowacyjne narzędzie reagowania na wszelkie sytuacje niebezpieczne – panic button umożliwia wezwanie grupy interwencyjnej w sytuacji zagrożenia.

W 2021 roku Uczelnia przyjęła plan równości płci w Uniwersytecie Śląskim. Plan zakłada szereg rozwiązań dla studentek w ciąży i studentów będących rodzicami lub opiekunami dzieci. Wdrożono również mechanizmy wspierające osoby uczące się będące rodzicami poprzez porozumienia z władzami lokalnymi w zakresie dostępności miejsc w żłobkach i przedszkolach. Przewidziano również pewne ułatwienia w zakresie ponownego wdrożenia się do studiowania dla osób uczących się np. po urlopie związanym z rodzicielstwem.

Uczelnia zapewnia ustawowy dostęp do wsparcia socjalno-bytowego dla studentów poprzez możliwość ubiegania się o stypendium socjalne oraz zapomogi. Ponadto funkcjonują dodatki mieszkaniowe powodujące zwiększenie otrzymywanej kwoty stypendium socjalnego. Szczegółowy tryb ich przyznawania określa regulamin świadczeń. Studenci mogą również ubiegać się o zakwaterowanie w domu studenckim i/lub zakwaterowanie małżonka oraz dziecka. Dodatkowo w razie przejściowych problemów finansowych studenta dziekan może podjąć decyzję o umorzeniu całości lub części zobowiązań finansowych studenta wobec Wydziału lub rozłożyć płatność na raty.

Studenci kierunku kulturoznawstwo mogą ubiegać się o udział w programach wymiany studenckiej, w szczególności poprzez program Erasmus+, MOST oraz programu DAAD. Niezbędnych informacji w tym zakresie udzielają pracownicy administracyjni – wydziałowy koordynator ds. programu MOST, pełnomocnik Dziekana ds. współpracy międzynarodowej oraz wydziałowi koordynatorzy ds. programu Erasmus+, a same informacje przekazywane są studentom poprzez kanały informacyjne Uniwersytetu oraz są poruszane podczas dni adaptacyjnych.

Program studiów kierunku kulturoznawstwo zapewnia studentom znaczny poziom indywidualizacji kształcenia poprzez wybór zajęć przejawiający się w wyborze specjalności i modułów. Procedura wyboru zajęć jest przejrzysta i zróżnicowana, uwzględnia też możliwość uczęszczania na zajęcia odbywające się na innym wydziale UŚ. Ponadto część zajęć objętych programem studiów realizowana jest w katowickich placówkach kulturalnych. Istotną rolę w indywidualizacji kształcenia odgrywa tydzień projektowy, podczas którego studenci z różnych kierunków studiów w UŚ realizują projekty międzyobszarowe, dzięki którym mogą wykorzystać osiągnięte efekty uczenia się w symulowanym projekcie.

Komórką odpowiedzialną za wsparcie studentów w wejściu na rynek pracy oraz za pomoc w pozyskiwaniu praktyk studenckich jest Biuro Karier UŚ. Biuro Karier podejmuje regularne działania skierowane do studentów, w tym m.in. spotkania z pracodawcami, Mobilne Targi Kariery, publikowanie ofert pracy, praktyk i staży, czy doradztwo zawodowe i coaching kariery. Studenci mają dostęp do bazy, w której mogą odbyć praktyki, poprzez Bazę Dobrych Praktykodawców.

Studenci kierunku kulturoznawstwo mogą skorzystać z szerokiej oferty aktywności naukowych. Dodatkowo od roku akademickiego 2023/2024 wprowadzono dwa moduły poszerzające kompetencje badawcze: *tutoring badawczy* oraz *tutoring rozwojowy*. Studenci są włączani w prace własne pracowników UŚ oraz często znajdują się w składach zespołów badawczych. Studenci mają możliwość zaangażowania się w działalność kół naukowych działających na Wydziale, m.in. Koło Naukowe Filmoznawców "KINOTOK". Koła naukowe posiadają opiekuna merytorycznego, mają dostęp do przestrzeni coworkingowych oraz otrzymują finansowanie, które odpowiada ich potrzebom. Studenci kulturoznawstwa są motywowani do osiągania wysokich wyników w nauce oraz do działalności naukowej, na szczególne wsparcie mogą liczyć studenci wybitni. Osoby zainteresowane gratyfikacją swoich działań mogą ubiegać się o stypendia wewnętrzne,

nagrody w ramach konkursów oraz wyróżnienia i dofinansowania organizowane przez Wydział i Uczelnię (np. granty rektora, wyróżnienia rektora).

W Uczelni dostępna jest szeroka oferta aktywności o charakterze pozanaukowym. Aktywność sportowa może być realizowana w Studenckim Zespole Pieśni i Tańca „Katowice”, a wspierana jest w szczególności poprzez działalność Centrum Wychowania Fizycznego i Sportu. Studenci mają również możliwość dołączenia do Akademickiego Związku Sportowego UŚ. Aktywność artystyczna studentów kierunku kulturoznawstwo jest szczególnie wspierana przez Wydział poprzez współorganizowanie corocznych Dni Kulturoznawstwa i Kultur Mediów „Otwarta Kultura”. W Uczelni funkcjonują również inne organizacje, takie jak Chór Studencki Uniwersytetu Śląskiego „Harmonia”, Studenckie Radio „Egida”, Magazyn Studentów Uniwersytetu Śląskiego „Suplement” czy Telewizja UŚ. Ponadto studenci mogą ubiegać się o dofinansowanie projektów o charakterze społecznym, realizowanych na rzecz społeczności akademickiej UŚ poprzez specjalnie utworzony budżet partycypacyjny. Funkcjonuje w Uczelni Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości zajmujący się rozwojem przedsiębiorczości wśród studentów.

W Uczelni działa prawidłowo system składania skarg i wniosków. Za rozpatrywanie indywidualnych spraw odpowiedzialny jest dziekan, prodziekan ds. studenckich i kształcenia oraz pełnomocnicy dziekana. Studenci mogą liczyć na wsparcie rzecznika praw studenta i doktoranta oraz Centrum Obsługi Studentów. Centrum Obsługi Studenta posiada kadre, które regularnie szkolona jest z zakresu komunikacji interpersonalnej. Uniwersytet dba o odpowiednie przygotowanie pracowników administracyjnych do obsługi studentów, w tym studentów z różnego rodzaju niepełnosprawnościami. Ponadto dyrektor kierunku organizuje cykliczne spotkania ze studentami, podczas których poruszane są wszelkie sprawy mające wpływ na studiowanie. Wnioski ze spotkań są przedmiotem dyskusji podczas posiedzeń Rady Dydaktycznej raz Wydziałowej Komisji ds. Kształcenia i Studentów.

Uniwersytet Śląski w sposób szczególny podejmuje różnego rodzaju działania informacyjne i edukacyjne dotyczące bezpieczeństwa, przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy, zasad reagowania w przypadku przejawu zagrożeń, dyskryminacji i przemocy oraz pomocy jej ofiarom. Studenci Uniwersytetu Śląskiego rozpoczynający studia zobowiązani są do zaliczenia szkolenia BHP, realizowanego na platformie e-learningowej. Oprócz standardowej tematyki, takiej jak zasady BHP, pierwsza pomoc, ochrona przeciwpożarowa, obejmuje ono także tematykę cyberbezpieczeństwa. Informacje istotne dla studentów przekazywane są w newsletterze od prorektora ds. studenckich i kształcenia, wysyłanym regularnie na adresy mailowe w systemie USOS.

Uniwersytet Śląski promuje równość i różnorodność, co wyraża się m.in. poprzez dostęp do specjalistycznych materiałów edukacyjnych oraz informacji o możliwościach uzyskania wsparcia w sytuacjach kryzysowych. Uczelnia prowadzi badania opinii społeczności akademickiej. Działa aktywnie Komisja ds. równości i różnorodności, której zadaniem jest monitorowanie polityki równości oraz reagowanie na jej naruszenia. Powołano pełnomocnika ds. przeciwdziałania molestowaniu seksualnemu, która przyjmuje zgłoszenia, udziela wsparcia oraz inicjuje odpowiednie działania. W przypadku sporów między studentami a pracownikami, rzecznik praw studenta współpracuje z rzecznikiem praw i wartości akademickich, który dba o standardy etyczne i wolność akademicką pracowników. Studenci mają dostęp do bezpłatnego wsparcia psychologicznego w Centrum Obsługi Studentów i Biurze Karier. W 2023 roku wielu nauczycieli akademickich przeszło

szkolenie „Świadomy UŚ. Zrozumienie”, obejmujące tematykę molestowania, zdrowia psychicznego studentów, równości szans oraz sytuacji osób niebinarnych w edukacji.

W Uczelni działa Samorząd Studencki, który ma zapewnione wsparcie materialne i pozamaterialne. Społeczność studencka uczestniczy w pracach różnych gremiów Uniwersytetu oraz bez przeszkód realizuje ustawowe obowiązki i zadania. Na Wydziale funkcjonuje Wydziałowa Rada Samorządu Studenckiego, która bierze udział w cyklicznych spotkaniach z władzami Wydziału, dyrekcją kierunku kulturoznawstwo oraz w posiedzeniach ciał kolegialnych Wydziału, takich jak np. Rada Dydaktyczna.

Uniwersytet Śląski stale monitoruje funkcjonujący system wsparcia studentów. Istotną rolę w procesie odgrywają przedstawiciele studentów w różnych gremiach oraz działający system ankietyzacji. Ze względu na otwarte podejście dyrekcji i kameralny charakter kierunku kulturoznawstwo informacja zwrotna uzyskiwana jest od studentów również na bieżąco, podczas cyklicznych spotkań. Natomiast warto zwrócić uwagę na dobór pytań w badaniu ankietowym oraz wykorzystywaną kafeiterię odpowiedzi. Przy konstruowaniu tego typu badań warto zwracać uwagę na zrozumiałość pytań i kafeiterii odpowiedzi dla osób wypełniających kwestionariusz, jak i osób otrzymujących informację zwrotną. Działania podjęte w kierunku modyfikacji kwestionariusza ankiet oceny zajęć mogą mieć istotny wpływ na wzrost ich zwrotności. Regularna ewaluacja, obejmująca jej przeprowadzanie w trybie zdalnym, wspiera całościowe podejście do doskonalenia warunków studiowania. Wyniki ankiet oraz informacje o podjętych działaniach są udostępniane publicznie na stronie internetowej Wydziału.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów kierunku kulturoznawstwo w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera zróżnicowane formy, które są adekwatne do efektów uczenia się. System wsparcia uwzględnia różne potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu poprzez pomoc w procesie uczenia się oraz w przygotowaniu do wejścia na rynek pracy. Uczelnia motywuje studentów do osiągania dobrych wyników w nauce, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich. UŚ stosuje różnorodne mechanizmy motywowania i nagradzania studentów, doceniana jest zarówno działalność naukowa, sportowa i artystyczna, jak i działalność społeczna studentów, w tym działalność w ramach samorządu studenckiego i organizacji studenckich. Studentom wybitnym oraz studentom znajdującym się w szczególnej sytuacji życiowej oferuje się szerokie możliwości indywidualizacji procesu kształcenia. Uczelnia zapewnia Samorządowi Studenckiemu i organizacjom studenckim odpowiednie wsparcie merytoryczne, organizacyjne i finansowe. Wsparcie studentów uwzględnia rozwiązania stosowane w zakresie obsługi skargi i wniosków, rozwiązywania problemów, w tym w sytuacjach konfliktowych, zapewnia bezpieczne i higieniczne warunki kształcenia, a także wsparcie psychologiczne. W sposób szczególny Uczelnia dba o bezpieczeństwo studentów i wsparcie studentów ze specjalnymi

potrzebami. Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

1. Podejmowanie ze szczególną dbałością działań dotyczących bezpieczeństwa studentów i przeciwdziałania dyskryminacji i przemocy poprzez rozbudowany, lecz prawidłowo i pręźnie działający system tj. rzecznika praw studenckich, rzecznika praw i wolności akademickich, plan równości płci, komisję ds. równości i różnorodności.
2. Podejmowanie ze szczególną dbałością działań dotyczących inkluzywności i wsparcia studentów ze specjalnymi potrzebami.

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uniwersytet Śląski w Katowicach zapewnia publiczny dostęp do aktualnych i kompleksowych informacji o programie studiów na kierunku kulturoznawstwo oraz warunkach jego realizacji. Informacje o kierunku są dostępne dla szerokiego grona odbiorców. Uczelnia wywiązuje się z ustawowych obowiązków publikowania informacji w Biuletynie Informacji Publicznej.

Uczelnia realizuje dostęp do informacji poprzez strony internetowe (uczelnianą i wydziałową), system IRK i USOS oraz BIP. Informacje te obejmują m.in. cele kształcenia, wymagania wobec kandydatów, zasady i harmonogram rekrutacji, programy studiów wraz z efektami uczenia się, organizację procesu dydaktycznego, sposoby weryfikacji osiągnięć, reguły dyplomowania, tytuły zawodowe, dane o karierze absolwentów oraz dostępne formy wsparcia. Treści te są łatwo dostępne i uporządkowane w przejrzystej strukturze, a strona internetowa została przystosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Informacje o kierunku kulturoznawstwo obejmują wszelkie niezbędne komponenty, w tym sylwetkę absolwenta, tytuł zawodowy, zasady rekrutacji, efekty uczenia się, program studiów i sylabusy, informacje o praktykach zawodowych, zasady dyplomowania, harmonogram zajęć oraz dane dotyczące losów zawodowych absolwentów. Ponadto zapewniony jest dostęp do zasad potwierdzania efektów uczenia się, programów mobilności studenckiej, informacje o pracownikach, pomocy materialnej, pomocy psychologicznej, spraw socjalno-bytowych oraz informacji dotyczących funkcjonowania systemu zapewniania jakości kształcenia.

Informacje dotyczące studiów są regularnie oceniane pod względem jakości i kompletności, z udziałem zarówno przedstawicieli Uczelni, jak i podmiotów zewnętrznych. Wydział Humanistyczny,

za pośrednictwem prodziekana ds. strategii i promocji, współpracuje z Samorządem Studenckim w celu stałego nadzorowania treści informacyjnych – sprawdzana jest ich przejrzystość, poprawność oraz użyteczność. Opinie studentów mają istotne znaczenie i są wykorzystywane do usprawniania kanałów komunikacji. Tematy związane z dostępnością i jakością przekazywanych informacji są dodatkowo omawiane podczas cyklicznych, semestralnych spotkań władz kierunku ze studentami i kadrą akademicką, organizowanych w ramach funkcjonującego na Uczelni systemu zapewniania jakości kształcenia. Corocznie przeprowadzane są badania wśród kandydatów na studia, prowadzone przez pełnomocnika rektora ds. rekrutacji we współpracy z Centrum Promocji UŚ, które służą ocenie działania systemu rekrutacji kandydatów. Na podstawie uzyskanych wyników wprowadzane są usprawnienia w jego funkcjonowaniu.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Śląskiego, będącym jednostką organizującą kształcenie na kierunku kulturoznawstwo, główne struktury Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia (SZJK) tworzą dziekan, prodziekan ds. studenckich i kształcenia, dyrektorzy kierunku i jego zastępcy, Rada Dydaktyczna kierunku studiów, pełnomocnik dziekana ds. jakości kształcenia i akredytacji, Wydziałowa Komisja ds. Kształcenia i Studentów oraz Wydziałowa Rada Samorządu Studenckiego.

Osobami sprawującymi nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów kulturoznawstwo są: prodziekan ds. spraw studenckich i kształcenia, pełnomocnik dziekana ds. jakości kształcenia i akredytacji oraz dyrektor kierunku, który odpowiada za organizację studiów oraz ewaluację i doskonalenie jakości kształcenia na kierunku. Struktura systemu, obejmująca przydział odpowiedzialności, zadań i narzędzi, jest transparentna, a zastosowana dywersyfikacja kompetencji wynika wprost ze struktury organizacyjnej Uczelni.

Monitorowanie w zakresie jakości kształcenia, jego doskonalenie i wdrażanie działań naprawczych na Wydziale Humanistycznym są realizowane poprzez procedury systemu zapewniania jakości kształcenia dla kierunków studiów organizowanych przez Wydział Humanistyczny. Zatwierdzanie, zmiany oraz wycofanie programu studiów dokonywane jest w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury doskonalenia jakości kształcenia, czyli: konsultowanie z interesariuszami (znaczna część zmian – np. nowy program studiów od roku akademickiego 2023/24 - została zainspirowana opiniami studentów), Radą Dydaktyczną Kierunku oraz Wydziałową Radą Samorządu Studenckiego oraz kierowanie do zaopiniowania przez Komisję ds. Studenckich i Kształcenia, a następnie do zatwierdzenia przez Senat UŚ. Przy projektowaniu studiów wykorzystywane są innowacje dydaktyczne (np. prace projektowe, takie jak pisanie tekstów dramatycznych i odgrywanie ich, spacerzy partycypacyjne wzdłuż Rawy) współczesna technologia informacyjno-komunikacyjna, w tym narzędzia i techniki kształcenia na odległość.

Przyjęcie na studia odbywa się wprawdzie w oparciu o formalnie przyjęte warunki rekrutacyjne dla kierunku kulturoznawstwo, ale kryteria rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia nie mają charakteru selektywnego. W przypadku studiów pierwszego stopnia uniemożliwia to skuteczny dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności niezbędne do osiągnięcia zakładanych dla kierunku efektów uczenia się. Natomiast w przypadku studiów drugiego stopnia brak selektywnych kryteriów rekrutacji powoduje brak selekcji kandydatów, którzy posiadaliby odpowiednią wiedzę i kompetencje na poziomie 6 PRK w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*.

Dyrekcja kierunku i Rada Dydaktyczna dokonują systematycznej i wieloaspektowej oceny programu studiów przy okazji corocznej oceny kształcenia na kierunku wykorzystywanej do ustawicznego doskonalenia tego programu. Obejmuje ona: efekty uczenia się oraz analizę ich zgodności z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, system ECTS, treści programowe zawarte w sylabusach, metody kształcenia, w tym metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, praktyki zawodowe, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów, które stanowią ponadto istotny element w planowaniu strategicznym w zakresie korzystania z kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość,

najnowszych osiągnięć dydaktycznych oraz nowoczesnej technologii edukacyjnej w istotny sposób wzbogacających ofertę programową. Systematyczna ocena programu studiów jest oparta o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, których zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny. W systematycznej ocenie programu studiów biorą udział interesariusze wewnętrzni (kadra prowadząca kształcenie, studenci) oraz interesariusze zewnętrzni (pracodawcy, absolwenci kierunku). Wnioski z systematycznej oceny programu studiów są wykorzystywane do ustawicznego doskonalenia tego programu.

Stosowane procedury okazały się jednak nie w pełni skuteczne, gdyż nie doprowadziły do zdiagnozowania nieprawidłowości w zakresie kryterium 1 dotyczących sformułowanych efektów uczenia się, które nie odnoszą się do wszystkich charakterystyk zawartych w PRK na poziomie 6 i 7 i kryterium 3 dotyczących systemu rekrutacji na studia na kierunku kulturoznawstwo będących w dużej mierze skutkiem formalnego niedostosowania kryteriów rekrutacji na studia do realizowanego programu studiów i zakładanych efektów uczenia się.

Jakość kształcenia na kierunku kulturoznawstwo jest poddawana cyklicznej zewnętrznej ocenie Polskiej komisji Akredytacyjnej. Poprzednia ocena miała miejsce w 2018/2019 roku i zakończyła się wynikiem pozytywnym. Wyniki tej oceny są wykorzystywane do doskonalenia jakości kształcenia na kierunku.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia. Przeprowadzana ocena nie zawsze prowadzi jednak do zdiagnozowania nieprawidłowości w programie studiów i w konsekwencji nie służy w pełni jego doskonaleniu, o czym świadczą zalecenia w odniesieniu do kryteriów 1 i 3, skutkujące oceną spełnienia kryterium 1 i 3 jako spełnione częściowo.

Ocena kryterium 1 jako spełnione częściowo wynika z nieuwzględnienia wszystkich charakterystyk PRK, a jest to nieprawidłowość wymagająca podjęcia działań naprawczych.

Ocena kryterium 3 jako spełnione częściowo wynika z nie w pełni skutecznego działania na kierunku systemu zapewnienia jakości kształcenia, który nie przyczynił się do zdiagnozowania nieprawidłowości wskazanych w kryterium 3. Ocena kryterium 3 jako spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. skuteczności działania systemu rekrutacji na studia na kierunku kulturoznawstwo w celu zapewnienia właściwego doboru kandydatów na studia;

2. braku skutecznego projakościowego działania Rady Dydaktycznej w zakresie opiniowania propozycji warunków i trybu rekrutacji na studia, a zatem braku skutecznego nadzoru nad całością procesu kształcenia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Rekomendacje

Brak

Zalecenia

1. Zaleca się efektywne wdrożenie na kierunku zasad Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia, implikujące wprowadzenie skutecznych działań naprawczych w odniesieniu do charakterystyk PRK i warunków i trybu rekrutacji na studia na kierunku kulturoznawstwo skutkujące podniesieniem jakości kształcenia.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy